

1908-08-09

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ ì Â ¡ í » ± ³/₄ - ± Á . 1 2 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9231>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αι επιστολαί τη Διευθύνσει.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Άγορά Κύκκου αριθ. 34.

Τιμή εκάστου φύλλου γρ. 2

Υπεύθυνος Ίδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΜΑΚΡΑΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Έπαναλαμβάνομεν κατ' αὐτὰς ἔντονον κραυγὴν ἡμῶν πρὸς τοὺς Ἕλληνας γονεῖς ποιοῦμενοι ἐκκλησίαν εἰς τὴν φιλοπατρίαν καὶ τὴν φιλογένειαν αὐτῶν ὅπως τῆρσιν τὰ τέκνα αὐτῶν μακρὰν ξένων καὶ ἀλλογενῶν καὶ ἀλλοθρήσκων σχολῶν. Ἡ ἀγωγή καὶ ἡ παιδεία τῶν νέων θεωρεῖται καὶ εἶνε τὸ μέγιστον καὶ βεβητόν καθήκον πάσης κοινωνίας πεπολιτισμένης, μεριμνῶσι δὲ περὶ τούτων ἀγρόπῳ καὶ ἐνδελεχῶς αἱ ἔθνη αὐτῶν κυβερνήσεις μεγίστας καταβάλλουσι φροντίδας ὅπως οἱ νέοι διαπαιδαγωγῶνται καὶ παιδεύωνται κατὰ τρόπον κρατύνοντα μὲν καὶ ἀνυψῶντα τὸν ἔθνη καὶ προσωπικὸν αὐτῶν χαρακτήρα, ἐφοδιάζοντα δὲ τούτους δι' ἔδων τῶν μέσων πρὸς νικηφόρον διεξαγωγὴν τοῦ βιωτικοῦ ἀγῶνος.

Εἶνε πικρὰ ἀλήθεια ὅτι ἡ ἔθνη ἡμῶν ἐκπαίδευσις ὑστέρησεν ἐν πολλοῖς τοῦ σκοποῦ αὐτῆς καὶ τῶν νεωτέρων πρὸς βιοπάλην μέσων, καὶ πολλοὶ γονεῖς ζητοῦσιν ὑπὲρ τῶν ἰδίων τέκνων τὰ μέσα ταῦτα ἐν ξένοις σχολαῖς, αἵτινες τὴν εὐλογον ταύτην ἐπιθυμίαν τῶν ἑλλήνων γονεῶν ἐπαγελοῦμεναι ἐπαγγέλλονται τὴν διδασκαλίαν ξένων γλωσσῶν καὶ γνῶσεων πρακτικῶν, καὶ ὑπὸ τοῦ θαλάσσιου τούτου πολλοὶ γονεῖς παρεπλανήθησαν καὶ παρέσχον τὰ τέκνα τῶν θυμάτα τοῦ ἔθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ προσφυλισμοῦ τῶν ξένων σχολῶν.

Ἐάν οἱ Ἕλληνες διηρώτων ἑαυτοὺς πρὸς τίνα σκοπὸν ξέναι καὶ ἀλλογενεῖς Κυβερνήσεις ἢ εἰσέρχονται ἢ ἐδρῶσιν σχολὰς παντοίας παρὰ ξένας κοινωνίας καὶ λαοῖς, ἐνῷ πρὸς τὸ ἴδιον ἔθνος δὲν παρέχουσιν ἀπαντα τὰ μέσα τῆς ἔθνικῆς παιδείας, εὐκόλως θὰ ἐνοήσωσιν ὅτι τούτο πράττουσιν ἀπὸ ὑστεροβουλίας πρὸς ἔθνη καὶ ἐμπορικὴν καὶ πολιτικὴν εἰ ἐπικράτησιν τῆς χώρας αὐτῶν παρὰ τοῖς ξένοις λαοῖς.

Πρὸς τί ἀμερικανικὰ καὶ γαλλικὰ καὶ ἄλλα εἰσέρχονται ἰδρῶσιν σχολὰς ἐν Ἀνατολῇ, ἐνῷ αἱ ἴδιαι αὐτῶν χώραι δὲν ἔχουσιν ἀποκτείνῃ εἰς ἀπαντα τὰ πρὸς ἐκπαίδευσιν μέσα καὶ μέγα μέρος τῶν συμπατριωτῶν αὐτῶν διατελοῦσιν ἐν ψηλαφῆτῃ ἀμαθίας σκοτεινῇ; Πρὸς τί ἄλλο ἀντὶ τῆς διψώσης αὐτῆς αὐτῶν ἐκχύνουσι τὸ ὕδωρ εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς ἀγυῖας; Πρὸς διασπορὰν βεβαίως σκανδαλοῦ μεταξὺ τῶν ξένων κοινωνιῶν καὶ πρὸς ἐπέκτασιν ἐπ' αὐτῶν τῆς ἔθνικῆς, τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ἐμπορικῆς αὐτῶν ἐπιρροῆς καὶ ἐπικρατίως. Οὐδένα βεβαίως ἔχουσι λόγον ὅπως μεριμνῶσι περὶ τῆς λυσιτελεστάτας ἐκπαίδευσως τῶν Ἕλληνοπαίδων, ἀλλ' ἵνα μάλλον ὑποχρεῖται ἀναδειξοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ κερδοσκοπικὰς ἐπιχειρήσεις τῶν.

Εἰς τὰς ξένας ταύτας σχολὰς δύνανται νὰ ζητῶσι τὴν ἐκπαίδευσιν τὰ τέκνα λαῶν χωρὶς ἱστορίας καὶ ἔθνικῆς

φιλολογίας, οἷα ἀπαντῶσι ἐν Ἀνατολῇ καὶ ἐν ἄλλαις χώραις, ἀλλ' οἱ Ἕλληνοπαῖδες μεθ' ὑπερηφάνιας καὶ καταφρονήσεως δύνανται νὰ παρέρχωνται ταύτας. Ἡ Ἕλληνικὴ παιδεία παρὰ πάντων ἀνομολογεῖται σήμερον τῶν ἐκπροσώπων τῶν πεπολιτισμένων λαῶν ὡς ἀπαραίτητος πνευματικὴ τροφή τῶν ἔθνων, ἀνευ φυλετικῆς καὶ θρησκευτικῆς διακρίσεως. Ἡ Ἕλληνικὴ ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἀνθρωπίνην παιδείαν ἐπιβεβήσασκεν ἐπὶ τὸ ἦθος καὶ τὸν χαρακτήρα τῶν ἑλληνοπαίδων ἐν σφύρηλατῇ καὶ κρατύνει εἰς χάλυθα ἢ γραβίτην, καθ' οὗ θραύεται πᾶν ἔπλον ἔθνη ἐν τῇ κοινωνικῇ καὶ ἐν τῇ διεθνῇ ἀγῶνι.

Ἐάν ἔθνη καὶ πατρίδες δὲν εἶναι λέξεις μάταιαι καὶ κεναὶ ἀλλὰ σημαίνουσι τὰ δύο μέγιστα ἰδεώδη παντὸς πεπολιτισμένου ἔθνους, ἐπερθεῖς εἰς αὐτὰς, ἢ δὴ πολέμιον καὶ ἰερὸν ἔχει παρ' ἑαυτῶν, αἱ δύο αὐταὶ μεγάλαι ἰδέαι δὲν ἀπαντῶσιν ἐν ταῖς ξένοις σχολαῖς, ὅπου καὶ πολεμοῦνται καὶ σαρκάζονται καὶ ἐξευτελλῶνται ἀμφοτέρωθεν ἐν τῇ συνειδήσει καὶ ἐν τῇ διανοίᾳ τῶν φοιτῶντων εἰς αὐτάς. Αἱ ξέσαι σχολαὶ ἰδρῶνται ἵνα παραγάγῃσι κοσμοπολίτας τῆς χειρὸς μορφῆς ἀποβαλόντας πᾶσαν ἔθνη ἔθνη καὶ πατρίδας καὶ παραδιδόντας ἑαυτοὺς ἀδιαιτάτως εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ξένων καὶ δουλεύοντες μόνον εἰς τὸ εὐτελὲς καὶ ἀθλιὸν προσωπικὸν συμφέρον αὐτῶν. Διαπλάττονται ἐν ταῖς ξέσαις σχολαῖς, ἀνδράποδα καὶ οὐχὶ ἀνδρες ἀνά στέμα φέροντες τὸ ἀπὸ νοσηρῆς φιλοσοφίας γεννηθὲν καὶ ὑπὸ τοῦ ἀθανάτου Ἀριστοφάνους διακομψοῦσθαι λόγιον «πατρίς ἐοῖ πάσ' ἴν' ἂν πρότινις εἶ». Αἱ ξέσαι σχολαὶ μετέρχονται τὸ ἔργον τῆς μυθολογουμένης Ὀμηρικῆς Κίρκης, ἥτις τοὺς προσερχομένους εἰς αὐτὴν πειράται νὰ μεταμορφώσῃ εἰς χοίρους καὶ οὐαὶ εἰς ἑσῶς δὲν φέρουσιν ὡς ὁ πάλαι Ὀδυσσεὺς τὸ ἔθνη μάλον πρὸς ἀποσθήσιν τοῦ θειοῦ κινδύνου.

Τὰ ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια, εἴτε κοινὰ ταῦτα εἴτε ἰδιωτικὰ τυγχάνουσι, παρέχουσιν εἰς τοὺς φοιτῶντας εἰς αὐτὰ ἑλληνοπαῖδας πάντως πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν τροφήν ὑγιεινὴν καὶ προσηγοριώτερην ἢ αἱ ξέσαι καὶ ἀλλογενεῖς σχολαὶ οἰαδῆποτε, αἱ εἰς οὐδεμίαν ἀνωτέραν κυβερνητικὴν ἐποπτεῖαν ὑποκείμεναι καὶ πρὸς σκοποὺς προσφυλιστικῶν πάντως ἰδρῶνται ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ καὶ ἄλλοθι. Ἐν ταῖς ξέσαις σχολαῖς τὸ διδασκαλικὸν προσωπικὸν καταρτίζεται ὡς τὰ πολλὰ ἀπὸ παντοίων ἀλλοθῶν καὶ τυχοδιωκτῶν, οἵτινες προὐκάλουσι καὶ προκαλοῦσι συχνὰ σκάνδαλα ἀκατονόμαστα ἐν αὐταῖς, παρασύρουσι δὲ εἰς τὴν ἰδίαν διαφθορὰν καὶ τὴν ἐξαχρείωσιν τοὺς ἐμπιστευμένους εἰς αὐτὰς νέους μεθ' ὧν οὕτως ἔθνη οὕτως θρησκευτικῶς οὐδ' ἄλλως τις δεσμὸς ἠθικῶς συνδέει αὐτάς. Τῶν ἑλληνοπαίδων οἱ φοιτησάντες ὁσονδήποτε χρόνον ἐν σχολαῖς τοιαύταις ἀδύνατον νὰ μὴ ἐγένοντο μάρτυρες ἠθικῆς ἐκλύσεως καὶ ἀδιανοίας ἀγνώστων καὶ ἀπροσίτων

εἰς τὰ ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια, ἐν οἷς ὅποσδήποτε ἐπικρατεῖ ἡ ἔθνη τῶν ἠθῶν αὐστηρότης καὶ τὸ φιλόπατρι ἐνδιαφέρον τοῦ προσωπικοῦ ὑπὲρ τῆς ὑγιεινῆς ἐκπαίδευσως τῶν ἑλλογενῶν καὶ ἑμπορικῶν μαθητῶν.

Ἐπαγωγὸν δέλεαρ εἰς τὰς ξένας σχολὰς παρασύρει ἡ διδασκαλία ἐν αὐταῖς ξένων γλωσσῶν καὶ ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων γνῶσεων πρακτικῶν, ὡς πᾶν εὐχερῆς καὶ τελεσφόρος δύνανται νὰ διδασκῶσιν οἱ Ἕλληνοπαῖδες ἐν ἑλληνοπαῖς ἐκπαιδευτήριαι. Οἱ ἀπόφοιτοι ἀπὸ ἑλληνοπαῖς ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων πρακτικῶν σχολῶν, ὅποσδήποτε, ἀρτίως συγκεκορημένων, οὐδέποτε ὑστέρησάν ποτε τῶν ἀπὸ ξένων τοιούτων, τούτων δὲ μάλιστα καὶ ἦθος καὶ χαρακτήρα ἀποκομίζονται ὑψηλότερον καὶ ἄρρωμενέστερον καὶ γνῶσεις ὑγιεινέρας καὶ ἀρροτέρας.

Ἐν Κύπρῳ ἡ Λευκωσία ἀνεκνυται διὰ τὴν κεντρικὴν αὐτῆς θέσιν καὶ τὴν πυκνὴν καὶ εὐκόλον συγκοινωνίαν μετὰ πᾶσιν τῶν πόλεων καὶ κωμῶν τῆς νήσου ὡς ἡ μάλλον ἐπίκαιρος πρὸς συγκέντρωσιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς μέσης ἑλληνικῆς παιδείας διὰ τῆς συστάσεως ἀρτίου μὲν κλασσικοῦ Γυμνασίου, πλήρους δὲ Σχολῆς ξένων γλωσσῶν καὶ ἄλλων γνῶσεων πρακτικῶν, ὑπὲρ τὴν ἀγροπικὴν ἐποπτεῖαν τῆς ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καὶ τὴν ἀγροπικὴν πατρικὴν ἐπιτήρησιν Ἐφορίας κεντημένης πλήρῃ συνειδήσιν τῶν βαρειῶν καὶ μεγάλων εὐθυνῶν ὡς ὑπέχει αὐτὴ πρὸς τὴν ἰδίαν καὶ τὴν ἑλλήν πατρίδα.

Εἶναι θαυμάσιον κατὰ τῆς νήσου ταύτης ἀδικίαν ἢ ἀθαίρτος καὶ ἀνεξέλεγκτος διαχειρίσις τῶν ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς Λευκωσίας ἐπὶ μακρὰν σειράν ἐτῶν παρ' ἀνθρώπων οὐδεμίαν ἔχοντων πρὸς τούτο κοινὴν καὶ δημοσίαν ἐντολήν καὶ στερησάντων αὐτὰ τῶν ὑπηρεσιῶν προσωπικοῦ ἐπερ πρὸ πολλοῦ καταρτισθὲν ἀρμοδίως θὰ παρείχον εἰς αὐτὰ ἀρίστως ὑπηρεσίας καὶ ἂν ἀνεξέλεγκτος ταῦτα ἀληθῆ καὶ γνήσια ἔθνη φυτώρια, ἐξ ὧν θὰ ὠρμάντο οἱ γενναῖοι στρατιῶται καὶ οἱ ὑψηλόθις πολιταὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ ταύτῃ ἐσχάτῃ, ἥτις προώρισται καὶ αὐθὶς ἐν τῇ μέλλοντι ὡς ἐν ἀνωτάτῃ παρελθόντι νὰ συζεύξῃ τὸν ἑλληνικὸν μετὰ τὸ ἀσιατικὸν πολιτισμὸν.

Ἡ ἐνεστώσα Ἐπιτροπεία, ἡγαγασμένη νὰ παλαίσῃ ἔτι κατὰ τοῦ δυστρόπου καὶ σκολιοῦ παρελθόντος ἐπερ καταβάλλει πᾶσαν ἐκθεσμον προσπάθειαν ὅπως παρατίθῃ τὴν κληρονομίαν ἐπιβρασίνου ἐπὶ τὰ κοινὴ καὶ ἡμῶν πράγματα, καὶ ἀπὸ τοῦ ὁποίου παρέλαβε μόνον ἐρείπια, πᾶσαν θὰ καταβάλλῃ προσπάθειαν ὅπως ἀναδείξῃ τὰ ἑλληνικὰ Ἐκπαιδευτήρια ἀξία τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν καὶ συμπληρώσῃ τὴν ἔθνη κλασσικὴν παιδείαν διὰ εὐρυτέρας διδασκαλίας τῶν ξένων γλωσσῶν καὶ διὰ θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς ἀκρίσεως περὶ τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν ἄλλην πρακτικὴν παιδείαν οἷων χρῆζει σήμερον πᾶς νέος προτιθέμενος ν' ἀποδυθῇ εἰς τὸν βιωτικὸν ἀγῶνα φέρων ἐφόδια νέας

καὶ τελεσφόρα πρὸς τούτο, δι' ὧν ἐφοδάζονται καὶ οἱ ἑυρωπαῖοι καὶ τούτων πολλὸ πλεονεκτήσιν οἱ ἑλληνοπαῖδες ἀρροτέραν καὶ ὑγιεινέραν κεντημένη τὴν ἔθνη αὐτῶν κλασσικὴν παιδείαν.

Οὐδὲν ἀπολύτως θὰ δικαιολογῆ τὸς ἑλληνας γονεῖς ἀποστρέλλοντας τὰ τέκνα τῶν εἰς ξένας ὑποφθέρους σχολὰς ἐφόσον δύνανται νὰ ἔχουσιν ἔθνη τοιαύτας πληρέστατα ἐπαρκούσας εἰς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τῆς βιοπάλης καὶ πρὸς τούτο πρέπει νὰ συντελέσωσι πάντες οἱ συναισθανόμενοι τὸ βεβητόν πατριωτικὸν καθήκον.

ΟΙ ΝΕΟΤΟΥΡΚΟΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

[Ἐν κυρίῳ ἀρθρῷ τοῦ προλαβόντος φύλλου ἐγράφημεν περὶ τῆς ἀδιαλλάκτου στάσεως τοῦ νεοτουρκισμοῦ κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ κατὰ πάντων τῶν κοινοτικῶν καὶ ἑκκλησιαστικῶν προνομίων, δι' ὧν οἱ ἐν τῇ Ἰσλαμικῇ ἐπικρατείᾳ ξένοι λαοὶ ἠδυνήθησαν νὰ διαγάγῃσιν ἐπὶ αἰῶνας ἤδη βίαν ἀνεκτόν. Ὁ νεοτουρκισμὸς, κρῆμα ἀλλόκοτον τῶν εὐρωπαϊκῶν περὶ πολιτείας ἰδεῶν μετὰ τῆς Ἰσλαμικῆς θεοκρατίας προώρισται νὰ προκαλέσῃ μείζονα ταραχὴν ἐν Τουρκίᾳ καὶ σύγχυσιν καὶ στάσεις ἰσῶς ἐνόπτους τῶν ξένων λαῶν, ὑπὲρ ὧν τάχιστα, ὡς ἐλπίζομεν δὲ θὰ ἐπιβῇ ὁ χριστιανικὸς κόσμος καταλύων τὸ Ἰσλαμικὸν ἐν Ἑυρώπῃ μέρτος καὶ περιορίζον αὐτὸ ἐν Ἀσίᾳ.

Τὰς γνώμας ἡμῶν ταύτας ἐπίθε βιοῖ ἤδη εἰς τὸν γνησιότερον καὶ διασημότερον νεοτουρκικὸν ἐν Θεσσαλονικίᾳ ὁ Ἐμὲρ βῆς βστις ἐν συνεντεύξει πρὸς ἀντιπρόσωπον ἀττικῆς ἐφημερίδος εἶπε τοιαῦτα:]

«Ἡ ὑπόμνην τοιαύτην περιστασὶν ὅπως τῶν μερικῶν πράγματα, τὰ ὅποια σῆς παρακαλῶ νὰ διατυπώσῃτε εἰς τὴν ἐφημερίδα, ἢ ἀντιπροσπεύετε, ὅπως διαφωτισθῶσι καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ οἱ ἐν Τουρκίᾳ Ἕλληνες, καὶ ἀμφοτέρωθεν κινῶσιν τὴν στάσιν τῶν κατὰ τὸ μέλλον.»

«Ὅτε περιηρχομένη διέφρα ἑλληνικὰ τμήματα ὅπως κατηχῶσιν τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὸ ἀπελευθερωτικὸν κίνημα, ἀντελήφθη κατὰ τὸν αἰσθητότερον τρόπον, ὅτι οἱ Ἕλληνες εὐρίσκοντο ὑπὸ τὴν ἐπιδρασίν ἰσχυροτάτης ἐξωτερικῆς Δυνάμεως Ἐνοεῖται ὅτι ἐνεκα τούτου ἐδείχθησαν λίαν ἀδιάφοροι καὶ ψυχροὶ πρὸς τὸ κίνημα. Δὲν συνεκίμει οὕτως ἡ ἀπόρρητος κακοδομίαν τῆς πατρίδος μας, βαινώσης πρὸς ἀληθῆ ὄλεθρον ὀρητικώτατα. Ἄλλα ἰδεώδη ἀνεκάλυφα εἰς αὐτοὺς, καὶ πρὸς ἄλλην διεύθυνσιν τὴν ἀγάπην τῶν.»

«Οἱ ἐξ Ἀθηνῶν διδασκαλοὶ, ἐρχόμενοι εἰς τὴν Τουρκίαν, εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες τοιαύτην τάνιν παρήγαγον εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς τῆς Τουρκίας. Οἱ ἐξ Ἀθηνῶν ἐρχόμενοι διδασκαλοὶ, ἐμπεποτισμένοι ὑπὸ τῶν ἐκεῖ ἀκέφρων καὶ ἰδεῶν, εἰργάζοντο ὡς ὄργανα τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς καὶ πρὸς τούτο ἐφήρμοζον σύστημα τείνον εἰς ἀποχωρισμὸν τῶν ἑλλήνων ἀπὸ τῆς ὀθωμανικῆς πατρίδος.»

«Ἀναγνωρίζομεν, ὅτι οἱ ἐν Τουρκίᾳ Ἕλληνες συνδέονται δι' ἀρρήκτων δεσμῶν μετὰ τῶν Ἀθηνῶν, δεσμῶν τῶν ἱερῶν, ὅσον καὶ σεβαστῶν, τοὺς ὁποίους

οὐτε θεοὶ, οὐτε ἀνθρώπινοι νόμοι δύνανται ν' ἀναίρεσωσιν, ὀρεῖλουσιν ὅμως οἱ ἐν ταῦτα Ἕλληνες νὰ ἀγαπῶσι τὴν ἑλλάδα, καὶ καθήκον ἔχουσι νὰ ἐνδιαφέρωνται περὶ αὐτῆς. Καὶ εἶνε πρὸς τούτο ἐλεύθεροι ὑπὸ τὸ νέον πολιτεύμα.

Ἄλλα δὲν νὰ κανονίσωσι τὸ εἶδος τῆς ἀγάπης τῶν ταύτης. Διότι ὑπάρχει διακρίσιν εἰδῶν ἀγάπης πρὸς μητέρα, ἀγάπη πρὸς ἀδελφὴν. Μητέρα τῶν ἑλλήνων εἶνε ἡ ὀθωμανικὴ πατρίς τῶν, καὶ ἀδελφὴ τῶν ἑλλήνων. Τοιοῦτρόπως πρέπει νὰ κανονίσωσι τὴν ἀγάπην τῶν, ἂν ἐπιθυμῶσι τὴν εὐτυχίαν.»

«Ὁμολογῶ δὲ, ὅτι ἡ θέσις τῶν ἑλλήνων πληθυσμῶν τῆς Μακεδονίας ἦτο πρὸ τινῶν ἡμερῶν λίαν ἀπελαστικὴ. Ἄφ' ἐνός μὲν εὐρίσκοντο ὑπὸ τὰς προσβολὰς τῶν βουλγαρικῶν σφαῖρῶν καὶ ἐγχειριδίων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τὴν ἐξ ἑλλήνων ἐπιρροῆν. Καὶ ἤδη ἡμεῖς εἰσὶν αὐτὸν μετὰ πρὸς αὐτοὺς τὰς γείρας μας καὶ τοὺς ἐνεκολληθῆμεν ὡς ἰσῶς μετ' ἡμᾶς, ὡς ἀδελφοὺς μας. ὡς τέκνα τῆς αὐτῆς πατρίδος. Τοῦ ἐλευθερώσωμεν τοιοῦτρόπως καὶ ἀπὸ τὰς προσβολὰς τῶν βουλγαρῶν καὶ ἀπὸ τῆς ἐξ ἑλλήνων ἐπιβρασίν. Καὶ θὰ ἠδυνήθησιν ἤδη τὴν ἐπιβρασίν εἰς αὐτοὺς ἀνακτοῦσιν ἐκ μέρους τῶν ἀδελφῶν τῶν ὀθωμανῶν.»

«Ἐκ τούτων ἐνοεῖται ποῖα εἶνε ἡ θέσις τῶν ἑλλήνων ὑπὸ τὸ νέον πολιτεύμα. Πρέπει νὰ πύξωσι καὶ αἱ Ἀθῆναι ἀσκουσι ἐπ' αὐτῶν τὴν μέχρι τούδε ἐπιρροὴν τῶν διὰ τῶν διδασκάλων οὕς ἀποστέλλουσι, καὶ νὰ πύξωσι διαπλάττουσαι τὴν ἑλληνικὴν νεολαίαν, ἥτις ἐν Ἀθήναις διαμορφοῦται διὰ τῶν μέχρι τούδε ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν.»

«Ἡ ἑλλάς, ἂν ἐπιθυμῇ εὐκρινῶς νὰ συντρέξῃ τοῦ ἑλλήνων ὑπὸ τὸ νέον πολιτεύμα, τὸ παρέχον εἰς αὐτοὺς μεγάλαν ἐλευθερίαν, πρέπει, ὀρθοφρονούσα, νὰ συντελέσῃ ὅπως ἀγαπήσῃσιν οὕτως τὴν πατρίδα τῶν, μεθ' ἧς συνεδέθησαν δι' ὅρκου πίσσεως, ὡς ἐπράξαν καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἔθνη ἐν Τουρκίᾳ.»

«Τῶν ἀρχῶν τούτων, δέον ἡμεῖς οἱ δημοσιογράφοι νὰ καταστήτε οἱ κήρυκες, ἵνα τοιοῦτρόπως διαφωτισθῇ ἡ δημοσία γνώμη καὶ ἐν ἑλλάδι καὶ ἐν ταῦτα, ἵνα ἐκαστος κανονίσῃ τὴν πορείαν τοῦ πρὸς ἀμειβῆσαι ὠφέλιαν.»

«Ἴσως οἱ λόγοι μου σῆς προσενήσωσι θλίψιν τινὰ ἐνδόμυχον. Ἄλλ' ὀμιλοῦμεν εὐκρινῶς, διότι εὐκρινεῖς εἶναι καὶ αἱ προσπίθειαι καὶ αἱ διαθέσεις μας.»

Σχετικῶς μετὰ τὰ προνόμια τοῦ Οἰκουμένου Πτριαρχείου ὁ Φαῖλλ βῆς εἶπεν, ὅτι τὸ πρόγραμμα τῆς Διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως, δὲν εἶνε, εἰς τινὰ ὅμοια, παρὰ ἐφαρμογὴ τῶν προνομίων τούτων μετὰ τῶν Μουσουλμάνων.

«Ὅσον δ' ἀφορᾷ—προσέθεσε—τὰ ἐπισκοπικὰ δικαστήρια, ὀφείλω νὰ σῆς εἶπω, ὅτι τὸ κόμμα μας εἶνε ἐναντίον αὐτῶν, μολοντὶ ἀγνωρίζει ὅτι εἶναι ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς ἀδύνατον νὰ καταρτηθῶσιν εὐθὺς αὐτῶν.»

«Ἀλόγου γενομένου κατόπιν περὶ τῆς στρατολογίας, εἶπεν, ὅτι ὁ Μιδάτ πασᾶς ἐπέμεινε ὅπως κατατάσσονται εἰς τὸν στρατὸν καὶ οἱ Χριστιανοί, ὁ Σουλτᾶνος, ὅμως, καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἠρνήθησαν νὰ δεχθῶσι τὸ τοιοῦτον, διότι ἐφοβοῦντο τοῦ Χριστιανισμοῦ, οἱ ὁποῖοι εἶνε συνήθως περισσότεροι τῶν ὀθωμανῶν ἀνεπτυγμένοι. Τὸ κόμμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκω φρονεῖ, ὅτι πρέπει νὰ προηγηθῇ τῆς στρατολογίας τῶν χριστιανῶν ὁ καταρτισμὸς σώματος ἐκ Χριστιανῶν ἀξιωματικῶν ἀποσπῶν τῆς στρατιωτικῆς Σχολῆς.»

ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ "ΤΑ ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ," ΜΕΓΑΛΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Ο «ΠΛΟΥΤΟΣ» ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΠΟ ΣΚΗΝΗΣ

Προαγγέλλοντες τῆ π. Σαββάτῳ τὴν ἀπὸ σκηνῆς διδασκαλίαν μίας τῶν ἀριστων κωμῳδῶν τοῦ ἀθανάτου Ἀριστοφάνους «Πλούτου» ὑπὸ νέων μεμορφωμένων καὶ φιλοπόνητων μελῶν τοῦ Ἀναγνωστηρίου α' Ἀγάπῃ τοῦ Λαοῦ»...

Ὁ σκηνικός διάκοσμος τοῦ Θεάτρου τοῦ Γυμναστηρίου ὑπὸ τῶν αὐτῶν φιλοπόνητων νέων συντελεσθεὶς καὶ ἡ σκηνὴ πᾶσα πρὸς διδασκαλίαν σαπνάνας τοῦ Ἀναγνωστηρίου γενομένη ἐπαρκῆς ἀπετέλεσαν τὸ πρῶτον τῆς ἐπιτυχίας στάδιον. Καίτοι τῆ ὥρᾳ ταύτῃ τοῦ ἔτους διαθερίζουσιν ἐν Κυρηνείᾳ καὶ εἰς ἄλλας ἐξοχὰς περὶ τὰ διακόσια πρόσωπα ἐκ τῶν φοιτῶντων εἰς τὸ μέγα ψυχάγωγικόν τῆς Λευκωσίας κέντρον, τὸ Γυμναστήριον, ἡ εὐρεία τοῦ Θεάτρου πλατεία ἐπληρώθη καὶ πάλιν κόσμου ἐκ πασῶν τῶν ἐνορίων καὶ τῶν κοινοτικῶν τάξεων τῆς ἡμετέρας κοινότητος.

Ἡ σκηνὴ τοῦ Ἀριστοφάνους ἔθ' ἐκλήθησεν ὑπὸ ἀνεκράτους χροῆς ἐκ καταπτάσας εἰς τὸ Γυμναστήριον παρακολούθησεν οὐ μόνον τὴν πρῶτην καὶ τὴν ἐπισημνὴν διερχομένην τῆς κωμῳδίας τοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐκείνου ἀκροατηρίου τὸ ζωντανότατον ἐνδείκνυται, ὅταν καὶ αὐτοὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι θῶ ἐξεδύοντο πρὸς 2,300 περίπου ἑτῶν.

Ἄν ἐπισημνῆται, τὰ χειροκροτήματα ἐξερρηγνυτο ἀκουστικῶς τῶν θεατῶν ἕνα καταπαύσασιν ἀμέσως καὶ τὴν προσοχὴν πάντων ἐπιπέσῃται ἡ σκηνή. Παραστάθησαν πρὸ τινῶν μηνῶν ἐν τῷ Θεάτρῳ Παπαδοπούλου αἱ «Νεφέλαι» τοῦ Ἀριστοφάνους ὑπὸ τοῦ διαιτοῦ Ἀπέρρη κατὰ τὴν γνωστὴν ἐμμετρον παράφρασιν τοῦ πολλοῦ Σουρῆ, ὅστις δι' ἐκτίμησιν ἐξαιρετικὴν ἐπέστρεψεν εἰς τὸν δοκιμώτατον τούτων ἡθοποιῶν τὴν διδάσκαλόν αὐτὴν ἀπὸ σκηνῆς. Καίτοι ὁ κ. Ἀπέρρης ἀνέπτυξε πᾶσαν τὴν ὑποκριτικὴν τὸν δεινότητα μὲν αὐτὸς μόνος ἴδυνθητὴν τὴν συγκρατηθῆσθαι ἀσθενῆ προσοχὴν τῶν θεατῶν, πάντες δὲ ἀπληθύνοντο μετὰ τῆς ἐντυπωσιαστικῆς δι' ἀνεκράτους εἶναι εἰμὴ ἀδύνατος ἡ ἀναβίωσις τοῦ ὄρατου θεάτρου παρὰ ταῖς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας.

Ἡ διδασκαλία ἕως τοῦ «Πλούτου», ἡ ἀρχαῖα τεύχασα ὑπερετετρακοσίου θεατῶν ἐκ πασῶν τῶν κοινοτικῶν τάξεων καὶ μέχρι τῶν κατωτάτων, οὐδεμίαν πλέον παρ' οὐδενὶ κατέλειπε ἀμφιβολίαν ὅτι διὰ τῆς σκηνῆς καὶ καταλλήλου ἐκλογῆς ἀρχαίων ὀργάνων καὶ κωμῳδιῶν ἐν παραφράσει τὸ ὄρατον ἐλλήνηται αὐτοῖσιν καὶ μετ' ἑοῦ τοῦ ζωογόνου φωτὸς τοῦ εἰς τὸς ψυχῶν τῶν συγχρόνων ἑλληνικῶν κοινοτικῶν.

Πρὸς τοῦτο τὸ Ἀναγνωστηρίον α' Ἀγάπῃ τοῦ Λαοῦ τῆ εὐγενεῖ συμπαρεῖ τῶν μεμορφωμένων αὐτοῦ μελῶν καὶ πάντων τῶν εὐγενῶς προθυμομένων ὅπως βοηθήσασιν αὐτῶν εἰς τὴν λαμπρὰν πατριωτικὴν καὶ κοινοτικὴν ἐργασίαν τοῦ θά ἐργασθῆ, ὅπως διδαχθῶσιν ἀπὸ σκηνῆς μετ' ἑοῦ καὶ ὁ «Πλούτος» ἐπιτυχίας καὶ ἄλλα ἔργα τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ Θεάτρου.

Δημόσιος ὀφείλεται ἔπεινος πρὸς τοὺς εὐγενεῖς νέους, οἵτινες τὸς ὥρας τῆς σχολῆς αὐτῶν διαθίβουσιν εἰς ἐνασχολήσεις καὶ μελέτας οὕτως ἐθωπευεῖς ὡς ἀπαρχὴν καὶ πρωτόβλαστα τῆς λαν προσεχούσιν κοινοτικῆς καὶ ἐθνικῆς δράσεως αὐτῶν.

Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης τῆς Λευκωσίας ἔσται εὐγνώμων πρὸς τὸν ἑλλῶνον κ. Ἰερών. Βαρθολαῦ, γενόμενον αὐτῆ πρόξενον ὑψηλῆς πνευματικῆς ἀπολαύσεως, ὅσας δὲν ἀπῆλθον ἐπὶ οὐδεμίᾳ νεωτέρα ἑλληνικῆ κοινότητι, οὐδὲ τῆς τῶν Ἀθηναίων αὐτῶν ἐξαιρουμένης.

ἩΘΙΚΗ ΠΤΩΣΙΣ

Ἐπεξητήσαμεν, διὰ καθαρώς ἐπιστημονικῶς λόγους, ὅπως διαρωτίσωμεν τὴν ἐξαπατωμένην κοινὴν γνώμην, ἐπικρίνοντες τὴν περιβήτον τοῦ Σωμαίου διδασκάλου συρραφῆν, ἀλλ' ἡ ἀπληλαγαμῆ παντὸς προσωπικοῦ λόγου καὶ ἀγνῆ ἡμῶν πρόθεσις μονομερῶς μόνον ἐπετεύχθη, διότι τῶν ὑπευθύνων ἡ ἀπὸ σκοποῦ ἀφασία ἔδειξε, μετ' ἑλας τὰς προκλήσεις, ἀνίκητον καὶ ἀδιάπτωτον ἐπιμονήν. Ἡ πολλαπλῆ εὐθύνη μετεδιδάθη εἰς ἀτυχεῖς ἀνευθύνους, τοῦ οὐ δημοσίου ἢ διαρωτίσις παρημελήθη ἐκ μέρους τῶν ἀντιπάλων, αἱ ὕβρεις δὲ καὶ μωρολογίαι συνηγωνίζοντο ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν ἀφῶνων τῆς «Πατρίδος» στηλῶν.

Ἄλλ' αἱ ὕβρεις δὲν εἶνε ἀπάντησις, οὐδ' αἱ μωρολογίαι ἀπολογία. Οἱ ταλαίπωροι δὲ τῆς ἐπειρωθείσης «Ἀγωγῆς τοῦ Πολίτου» συνηγοροῖ ἀντὶ τοῦλάχιστον, κατὰ στοιχειώδη φρόνησιν, νάναμένωσι παρὰ τοῦ «πανδαμάτορος» τὴν λήθην τῆς οἰκτρῆς αὐτῶν ἐπιστημονικῆς κατασχύνης, ζητοῦσι νὰ ἐπισκοτισῶσι καὶ παραπληθῶσι τὴν δημοσίαν γνώμην, ὑβρίζοντες τὸν ἐπικριτὴν ἐπὶ τοῦ ταπεινοῦ τῆς μοχθηρίας ἐπιπέδου ἰστάμενοι καὶ ταῦτο διότι γνωρίζουσιν ὅτι οὐδέποτε ἔθ' ἑλλῶσωμεν νὰ παρακολουθῶσιν τὴν ἠθικὴν αὐτῶν πτώσιν, οὐδὲ νὰ δεσμευθῶμεν ἐπ' αὐτῶν καὶ πρὸς λεπτεὲν τὴν προσοχὴν ἡμῶν.

Ἡμεῖς αὐτοὶ ἐξητήσαμεν τὴν παραβολὴν τοῦ περὶ πατρίδος κεφαλαίου τοῦ κ. Βολονάκη μετὰ τοῦ περὶ αὐτῆς ὕμνου τοῦ Λυκούδη καὶ ὑπεσχθήμεν ἀδορμήτως τὴν ἀναδομοσίωσιν τοῦ δευτέρου ἄλλ' ἀνεμῶμεν ἐπιστημονικὴν φιλοτιμίαν παρὰ τῶν ἀντιπάλων ἕως ἀνασκευάσωσιν, ἂν ἴδυναντο, τὰ κρυσταλλώδους διαυγείας ἐπιχειρήματα ἡμῶν.

Ἦδη ἔμως πρὸς τί πολυτίμων νάπασχολῶμεν χωρὸν καὶ σαπανάμεν χρόνον, ὅταν οἱ ἰπποτικοὶ ἀντίπαλοι πεσόντες ἐπὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἰσάφους τριβῶσι καὶ κυλλοῦσι τὰς ἡττημένας σάρκας ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐκπέμπουσιν ἕνεκα τούτου ἀφορήτου ὀδύνης ὑβριστικὰς κραυγὰς;

Πρὸς τί καὶ ἐπὶ στιγμὴν νάναχόμεθα νάνανίζωμεν ἀναξίτους τῆς ἐπιστήμης ἔργατας, ὑποβιβάζοντες τὴν ὑπὲρ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας ἐρίδα εἰς τὸ χαώδες βάθος τῶν ὕβρεων τῶν τριδῶν;

Πρὸς τί καὶ ἐπὶ κινήσωμεν κἂν τὴν γραφίδα γάρνιν ἀνθρώπων οἵτινες γυμνοὶ ἐπιστημονικῶς καὶ ἀναπολόγητοι διὰ τὰ γραφόμενα ἀντιτάσσουσιν εἰς ἡμᾶς στήλας ρυπαρὰς ἀξίας μόνον διὰ νὰ κορυβαντιῶν ἐπ' αὐτῶν ἀχαλίωτος, σατυρικὴ καὶ αἰσχρολόγος φανασμία;

Πρὸς τί, ἐπαναλαμβάνομεν, πρὸς τί;

ΧΡΕΗ ΚΑΙ ΕΡΕΪΠΑ

Μετὰ δεκαεπταετῆ διαχείρισιν ὑθαίρετον καὶ ἀνεξέλεγκτον τὸ εὐελπί ἐν ἀρχῇ Παγκύπριον Γυμνάσιον καταλείπουσιν εἰς ἐρείπια καὶ βεβρωμένον ὑπὸ χροῦς ὑπετετρακοσίων ληρῶν! διότι πρὸς τῆς 309 ληρῶν ἀξίας οὐκ αἰσίουσιν οἱ τὴν τελευτῶν καὶ τὴν νέαν Ἐπιτροπὴν ἐναγαλόντες διὰ τοῦτο καθήρηται, ὀφείλονται ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν ἑξήκοντα ληρᾶς καὶ εἰς ἄλλους καθήρηται καὶ διδασκάλους. Τῷ π. Σαββάτῳ καὶ τῇ δευτέρᾳ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Β. Πρωτοκόλλου τοῦ Ἐπιτροπῆς...

πάρχικου Δικαστηρίου Λευκωσίας καὶ ὄμο πραγματοποιημένων, τοῦ τῶος καθήρηται τῶν φρικῶν ἐν τῷ Παγκύπριον κ. Π. Παπαδοπούλου καὶ τοῦ ἴδῃ καθήρηται τῶν μαθηματικῶν κ. Σολ. Κλ. Μιχαηλίδου ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν πληρεξουσίων δικηγόρων τῶν ἐναγόντων καὶ τῆς νέας Ἐπιτροπῆς ἢ καταγραφή τῆς κινήσεως περὶ οὐσίας τοῦ Παγκυπρίου καὶ ἢ ἐκτίμησις αὐτῆς.

Τὰ ὄρανα τῆς φυσικῆς καὶ χημείας μὲν ἐξέτιμήθησαν εἰς 70 ληρᾶς, ὡν πολλὰ καὶ τὰ μᾶλλον βεβρωμένα ἐβρίθησαν ἐν οἰκτρᾷ καταστάσει καὶ ἀγρηστα. Ἐκ τῶν ἑκατὸ θρασίων, πάντων πεπρωμένων καὶ σαθρῶν εἰκοσι μὲν εἶναι χρῆσιμα, τεσσαράκοντα ἄλλα χρῆσιμα ἐπισκοπῆς καὶ τὰ λοιπὰ εἶναι χρῆσιμα μόνον ὡς κωδύβουλα, καὶ ἡ ἀξία τῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 15 ληρᾶς. Τὰ ἐν τῇ ἀποθήκῃ διδασκτικὰ βιβλία, ὡν πολλὰ χρονολογοῦνται ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Γυμνασίου δὲν τιμῶνται πλέον τῶν 15,000—20,000. Τὸ οἰκῆμα τοῦ Γυμνασίου μὲν εἶναι κατοικήσιμον καὶ ἢ νὰ Ἐπιτροπῆς πολὺ οἰκίτεται ἂν θὰ χρῆσιμοποιήσῃ αὐτὸ, μέχρι τῆς ἀνεγέρσεως νέου καὶ προσφόρου εἰς τὰς ὑγεινῆς καὶ διδασκτικῆς ἀνάγκης αὐτοῦ.

Τὰ πλείστα τῶν φυσικῶν καὶ χημικῶν ὄργάνων ὑπὸ τῆς ἀμελείας καὶ τῆς κακῆς μεταχειρίσεως περιέτληον εἰς προβληματικὴν χρησιμότητα καὶ ἐκποικιλμένα εἰς ἀναγκαστικὸν πλεονεκτήσιμον ἀμείβον ἂν θὰ τύχῃσι τιμῆς ἀνωτέρας τῶν 50 ληρῶν. Ἐν ταύτῃ περιπτώσει τὸ Ἀναγνωστηρίον α' Ἀγάπῃ τοῦ Λαοῦ θὰ παραχωρήσῃ τὴν ἰδίαν του συλλογὴν πρὸς διδασκαλίαν τῆς φυσικῆς καὶ χημείας μέχρι τῆς προμηθείας νέων ὄργάνων ὑπὸ τῆς νέας Ἐπιτροπῆς.

Προσθετόν εἰς ταῦτα ὅτι τινὲς τῶν κ.κ. καθήρηται ἐργῶν ἀρίστες ὄπισθεν αὐτῶν σημαντικὰ χρέη εἰς ἐξοδῶν καὶ ράπτας καὶ τινὲς τῶν παραμεινόντων εἰς ἐνταῦθα δι' ὁμοίων χρεῶν βεβρωμένοι λυματοῦσι ν' ἀπέλθωσι στερούμενοι τοῦ νυλίου καὶ τούτου ἐξοικονομήσαντες θὰ ἐκωλύοντο διὰ χρεῖν ὑπὸ δικαστικοῦ διατάγματος.

Εἰς τὴν ἀσπερίγραπτον καὶ ὀλιβερωτάτην ταύτην κατάστασιν περιέλαχε τὸ Γυμνάσιον ἰσότης ἀυθαίρετος καὶ ἀνεξέλεγκτος διαχείρισις κατασχευασσῶν προσόδους πλὴν ἢ ἐπικρατεῖς τοῦ Γυμνασίου πρὸς ἀνάγκης ἀλλοτρίας τοῦ περιορισμοῦ του καὶ πρὸς συντήρησιν κληρίων καὶ ἄργων τοῦ κώματος ἢ πρὸς ἐξυπηρέτησιν συγγενῶν κομματικῶν. Ὅταν τὰ βιβλία τοῦ Γυμνασίου περιέτληον εἰς χεῖρας τῆς νέας Ἐπιτροπῆς θὰ ἀποκλυθῶσι τὰ κρυὰ αἶτια τῆς κακοδιουρίας τοῦ Γυμνασίου.

Περὶ τὸν νὰ εἰπωμεν περὶ τῆς ἄλλης λειτουργίας αὐτοῦ, διότι ὑπάρχουσι μέρτερες αὐτῆς ἀλευδεῖς ἄπαντες αἱ φαιτῆστικαί καὶ ἀποφαιτῆστικαί ἐξ αὐτοῦ.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ ΜΕΓΑΛΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ

Ἀθροῖον Κυριακῇ, 10 Ἀυγούστου καὶ ὥρᾳ 9η μ. μ.

Μετὰ τὴν μοναδικὴν διδασκαλίαν τοῦ «Πλούτου» τοῦ Ἀριστοφάνους, ἧτις πρῶτη ν' ἀποτελεῖται, σκηνικῶν φιλολογικῶν γεγονῶν ἐν τῇ νήσῳ ἡμῶν καὶ ἀπαρτῆσαν εὐέλπιν συστηματικὴν διδασκαλίαν ἀπὸ σκηνῆς ὡς οἶον τὸ πλείστον ἔργων τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ Θεάτρου ἕτερος δὲ μὲν φιλοτιμῶν καὶ προσδευτικῶν νέων ἢ διδασκῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ αὐτοῦ Θεάτρου τὸ ὄρατον, ὀφηλὸν καὶ πατριωτικῶς ἰστορικῶν ὄραμα.

«Οἱ ΚΑΛΕΡΓΑΤΑΙ» τοῦ ἀειμνήστου ἑθνικοῦ ποιητοῦ ΣΗ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ οὕτως ἢ ὑπερβῶς ἀνάγεται εἰς τὸν 12 τῶν μ.χ. καὶ ἡ σκηνὴ ὑπόκειται ἐν τῇ ἐπισημνῇ Κρήτῃ ἐπὶ Λυδοκράτορος Ἀνδρονίκου I' Παλαιολόγου. Ἦναι τὸ ὄραμα τοῦτο σκηνοποιήσας μίαν τῶν πενήτων ἀλλὰ πάντοτε μεχολοπεσαν σείδων τῆς πολυπόδου ἰστορίας τῆς μεγαλοπόνησιν φιλοπατρία καὶ ἐπισημνῆς.

«ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΟΥΣΑ», ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Τοῦ γνωσιμοτάτου ἴδῃ Κυπρίου πατριωτικοῦ ποιητοῦ κ. Γ. Περγίδου πολλὰ ἐνθουσιαστικὰ καὶ ὑψηλῆς ἐμπνεύσεως ποιήματα ἐδιδάξαν εἰς πλείστα σχολεῖα φιλότιμοι καὶ προσδευτικοὶ διδασκαλοὶ ἐκ τῆς «Κυπριακῆς Μούσης» αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῆς τιμητικῆς ταύτης προαφάσεως ἐνθαρρυνόμενος ὁ κ. Γ. Περγίδος συνέδημα συλλογὴν τῶν καλλιτέρων καὶ προσφορωτέρων ποιημάτων του καὶ νέα τοιαῦτα ποιήσας ὑπόθεσιν ἔχοντα μεγάλα γεγονῶτα καὶ μεγάλους χαρακτήρας ἐκ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας ἐπισημνῆς πρὸς διέγερσιν ἐν ταῖς παιδικαῖς ψυχαῖς ἐγγενῶν καὶ ὑψηλῶν συναισθημάτων καὶ ἰδεῶν.

Μελετήσαντες τὸ περιεχόμενον τῆς

«ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΜΟΥΣΗΣ»,

ἐσμέν βέβαιοι δι' ἅπαντες οἱ κ.κ. διδασκαλοὶ θὰ εὐρωσῶν αὐτὴν ἀριστον πόνημα διδασκτικόν εἰς ἀπαγγέλλαν καὶ διαλόγου πατριωτικῶς.

Τὸ τμήμα ὠρῶσθι εἰς ἡμῶν ἀλλήλων μόνον ἕνα ἢ προσυδῶν εἰς ἅπαντας τοὺς μαθητῆς.

Ἡρώσιμῃ Κρήτῃ λαμπρομένη ὑπὸ τοῦ θαφίλου ποιητικοῦ φωτὸς τοῦ δειμνήστου ποιητοῦ, ὅπερ ἴαν πρῶτῶς ἐσθῆσθη στερῆσαν τὸν ποιητικὸν οὐρανὸν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος ἐνὸς ἀστέρος πρῶτου μεγέθους.

Μετὰ τὸς φαιδρᾶς καὶ χαριέσσης σκηνῆς ἂς εἶδε τὸ φιλοπόνησιν τῆς Λευκωσίας Κοινῶν ἐξελισσομένης ἐνώπιόν του οἷς εἶδον αὐτὰς οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι πρὸς 2,300 περίπου ἑτῶν, θὰ ἴδῃ αὐρίαν τὴν Κρητικὴν φιλοπατρίαν ἀγωνισομένη ὑπὲρ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ ἑθνικοῦ ζυγοῦ καὶ καταπιεζομένη ὑπὸ τῆς προδοτικῆς ὁμοτιμῆσιν ἐξ αὐτῆς τῆς περιδοτικῆς οἰκογενείας τῶν Φωκιάδων.

Τῇ π. Κυριακῇ συνήρῃσας τοὺς θεατῆς τὸ σκηνικὸν καὶ εἶρον πνεῦμα τοῦ ἀθανάτου Ἀριστοφάνους, καὶ αὐρίον θὰ συναρπάσῃ αὐτοῦ ἡ πατριωτικὴ καὶ ἐνθουσιαστικὴ μούσα τῆς νέας Ἑλλάδος ἐκπροσωποῦμένη ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ Σπ. Βασιλείδου.

Χάριεν γενικῆς συρροῆς τμήμα γενικῆς εἰσόδου ὠρῶσθι

Γρόθια εἶξ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Ἡ ἩΛΕΚΤΡΑ,

Οἱ μετὰ μοναδικῆς ἐπιτυχίας διδάξαντες τοῦ Ἀριστοφάνους τὸν «Πλούτον» εὐγενεῖς καὶ φιλοπατρίδες νέοι ἀνέλαβον μετὰ τοῦ αὐτοῦ εὐγενῆς ζήλου ἕνα διδασκτικὸν προσεχῶς τὴν «Ἡλέκτραν» τοῦ Σοφοκλέους κατὰ παράφρασιν ἔμμετρον τοῦ κ. Στ. Βουτυροῦ.

ΤΟΥ «ΠΛΟΥΤΟΥ» ἢ ἐνανάληψις οὐσα ἢ δεδηλωμένη ἰδιότης τοῦ Κοινῶν θὰ γένηται μετὰ τρεῖς ἑβδομαῖδας, ὅτε θὰ ἐνανέλωσιν ἐκ τῶν ἐξοχῶν καὶ αἱ διαθερίζουσαι οἰκογενεαί.

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ Ἡ «ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ», ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ

μὲ ἠγθονα κωτάλα, μὲ νέον τυπογραφεῖον.

Ἡ μόνη ἐν Κύπρῳ Μετοχικὴ Ἐφημερίς μὲ Δευτὴ νῆρῃ καὶ Δοχισυντάκτην τὸν κ. Εὐάγγελον Χατζηγιάννου.

ΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Αι πληροφορίες και της εβδομάδος ταύτης οὐδὲν νέον προσθέτουσιν εἰς τὰς τῆς παρελθούσης εἰμὴ μόνον εἶναι ἀνάγκη βραχέως εἶτι ὑπομονῆς πρὸς αἰσῶν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ἡμῶν ζητήματος λόγῳ.

Δὲν θὰ δυνηθῶμεν καὶ σήμερον νὰ ἱκανοποιησόμεν τὰς προσδοκίας τῆς μεγάλης ἐθνικῆς πλειοψηφίας ἐν τῇ νήσῳ, οὔτε νὰ φημιώσωμεν τὴν ἀναίσχυντον καὶ μορῶν ψευδολογίαν ἐνίων φύλλων τῆς σπειρατικῆς ἡμέρας, δυνάμεθα ὅμως νὰ διαβεβαιώσωμεν πάντας ὅτι τὸ ζήτημα εὐρίσκειται εἰς χεῖρας καλὰς καὶ ἱκανῶς στιβαρὰς οὐδένα διατρέχον κίνδυνον νὰ ἐκτραπῆ τῆς ὁδοῦ ἣν ἐχάραξεν αὐτῷ ὁ ἐν ἰσχύϊ σχετικὸς περὶ ἐκλογῆς ἀρχιεπισκοπικοῦ καὶ ἐπισκόπων νόμος.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπὸ καθήκοντος μεριμνῶσα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ ὁμονοίας μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ποιεῖται σύντονα διαβήματα ὅπως διαλλάξῃ αὐτὰς καὶ ἀρῇ τὸ δημιουργηθὲν σκάνδαλον ὑπὸ τῆς παρανόμου καὶ ἀντικανονικῆς ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκοπικοῦ τῆς Κύπρου. Ἐκκλησίας ἐν Φαναρίῳ ἦν ἀπεδοκίμασαν πᾶσαι αἱ ἄλλαι Ἑλληνικαὶ Ἐκκλησιαστικαὶ ἐποποιήσαντες δὲ δύο Σλαβικαὶ ἢ τῆς Σερβίας καὶ τῆς Ρωσίας.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο γεγονός δὲν πρέπει νὰ διαλλάξῃ οὐδένα Ἑλληνα Ὀρθόδοξον. Ἡ Ρωσσία ἐπεδείχθη πάντοτε μεγάλην στοργὴν πρὸς τὸ Φανάριον καὶ οὐδεμίαν παρέλειπε ἀφορμὴν ὅπως ἀναδείξῃ τοῦτο πανίσχυρον καὶ ἀκαταμάχητον πρὸς πᾶσας τὰς λοιπὰς Ἑλληνικὰς Ὀρθόδοξους Ἐκκλησίας. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Πανσλαβισμοῦ Ἰγντίεφ ὡς πρεσβυτέρης τῆς Ρωσίας ἐν Κηπόλει πάντα ἐπραξεν ὅπως ἀποσβῆσῃ τὸ βουλγαρικὸν σήμα, καὶ μετὰ τοῦτο πάλιν ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν ἄρσιν αὐτοῦ καὶ ὄργανον πρὸς τοῦτο ἐξελέξατο τὸν νῦν Πατριάρχην Ἰωακείμ Γ' Δεβετζήν. Τούτου μᾶλλον ἔσπευσε νῦν ἡ Ρωσικὴ Σύνοδος ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀντικανονικὴν ἐκλογὴν καθὼς αὕτη προσέβαλλεν, ὡς νομίζει, κατὰ τὸν ἐχθιστὸν τῷ Πανσλαβισμῷ ἀριστερῇ Ἑλληνῶν Προδιερχοῦν, τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας κ. Φώτιον.

Ἐποσηφιστοῦ ἡ Ρωσσία καὶ ἐνισχύουσα τὸ Οἰκουμηνικὸν Πατριαρχεῖον κατὰ πᾶσιν τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἀποδοκιμάζουσα τὸ βουλγαρικὸν σήμα ἀπέβλεπεν εἰς τὴν διὰ τοῦ χρόνου βαθμιαίαν παρεῖδυσιν ἐν Φαναρίῳ στοιχείων σλαβικῶν, Σέρβων, Βουλγάρων καὶ ἄλλων κοσμοπολιτικῶν στοιχείων δι' ὧν ὁ ἀνεβίβαζεν εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον Σλαβῶν Πατριάρχων μετὰ συνόδου Σλαβικῆς καὶ οὕτω θὰ ἐξῆσκει ἀκατανίκητον κράτος πνευματικὸν καὶ ὄλικόν εἶτι ἐπὶ τῆς καθόλου Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ δι' αὐτῆς θὰ καταπολεμῆ τὸν Ἑλληνισμὸν καθολικῶς.

Ἡ νομιμοσύνη καὶ τῆς αὐτοσυντηρήσεως τὸ ὄργανον δὲς δ' εἶπειν καὶ ἡ φιλοπατρία πολλῶν τῶν ἐν Φαναρίῳ ἀπεμείκρυνε μῆτρος τοῦδε τὸν ἐπιχειρησθέντα τοῦτον κίνδυνον, ὅστις ἀποβαίνει ἀπειλητικὸς ἐπὶ τὴν Πατριαρχίαν τοῦ ὁμοσπύρονος Ἰωακείμ Γ' τοῦ Δεβετζή.

Ἡ Ρωσσία τὸν Ἰωακείμ Δεβετζήν ἐνίσχυσε παρὰ τῇ Πόλει τῷ 1882 ὅπως μὴ ἀναγνωρίσῃ αὐτὴν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων τὸν τότε ἐκλεγέντα τοιοῦτον, τὸν ἀρχιγραμματῆα τῆς Σιωνιτικῆς Ἐκκλησίας κ. Φώτιον Περὸ γὰρ τὸν νῦν ἐκτελεσθέντα τῆς περιόδου Ἐκκλησίας τῶν Ἀλεξανδρινῶν καὶ εἰς ἔξοχον μάλιστα νὰ ἐπιμνησθῇ οὗτος εἰς τὸ Θεοφύλακτον Ὅρος Σινᾶ διὰ τὸν ἔρωσιν καὶ ἀνασπῆστον αὐτοῦ πόλεμον κατὰ τῆς Παλαιστίνης καὶ συνέπειας τῆς Πανσλαβιστικῆς Ἐταιρείας.

Ἡ Ρωσσία μὴ δυνηθεῖσα νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σλαβικὸν σχεδὸν αὐτῆς ἐν Φαναρίῳ, ἀπὸ τοῦ κέντρου ἐστρεφετὰς ἐπιβολὰς αὐτῆς κατὰ τῆς περιφέρειας συνταράξασα τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχείας καὶ προκαλέσασα παρὰ τῷ ἀρξιεπισκόπῳ αὐτῆς πλοῦσι μίσος καὶ ἀποστροφὴν κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἀρχιερέων καὶ ζήτημα φύλετικὸν ἀνεύτακτον δημιουργήσασα, ἐν ᾧ διὰ τῆς Παλαιστίνης Ἐταιρείας περιπατεῖ νὰ ἐκτοπίσῃ ἀπὸ τῶν Ἀγ. Τόπων τὸν Ἑλληνικὸν κλήρον ἐγκαθίστασα ἐπὶ τοῦτου ἀραβόφρονον καὶ τῆς ἀντιτα ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ Σλαβὸν ἀρχιερέα.

Ἡ ἐσπευσμένη ἤδη ἀναγνώρισις τῆς ἀντικανονικῆς ἐν Φαναρίῳ ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκοπικοῦ τῆς Κύπρου ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας εἶναι συνέχεια καὶ συνέπεια τῆς Σλαβικῆς ἐπιβολῆς κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Τὸ γεγονός τοῦτο καθ' ἑαυτὸ εἶναι ἱκανὸν ὅπως διαθέσῃ ἐχθρικώτατα πάντα φιλόπατριν Ἑλληνα κατὰ τοῦ πραξικοπήματος ἐν Φαναρίῳ, ὡς ἐμπρηστοῦντος τὰς σλαβικὰς σκευωρίας κατὰ τοῦ Γένους ἡμῶν, καὶ πάντες ἔχοντες καθήκον ὅπως ὅλας δυνάμειν ἀποκρούσωμεν παράνομον καὶ κακόβουλον ἐκκλησιαστικὸν πραξικόπημα.

Ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διαρρήθην ἀπεκήρυξαν τὴν ἐν Φαναρίῳ γενομένην ἐκλογὴν καὶ μετὰ σφοδρότητος ἀπεδοκίμασαν. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἣν δὲν λαμβάνουσι αἱ σλαβικαὶ σκευωρίαί, ἀξιοὶ παρὰ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου ὅπως ἐξαγαγῆσιν εἰς παραίτησιν τὸν ἐν Μύστῳ προστατευόμενον τοῦ ἐρημίτην κ. Κύριλλον Βασιλείου καὶ συνανέσῃ εἰς τὴν διὰ τοῦ νόμου ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκοπικοῦ ἐκ Κύπρου, συμμετεχούσης καὶ τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

Τὰ διαβήματα ταῦτα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀνέστειλαν πρὸς καιρὸν τὴν καθόδον τῶν Ἐπισκόπων ἐξ Αἰγύπτου εἰς Κύπρον, οἵτινες εἶναι πάντοτε ἔτοιμοι καὶ ἅμα τῷ πέρατι τῶν διαπραγματεύσεων θὰ κατέλθωσιν ἐδῶ οἰονδῆποτε καὶ ἂν γίνηται τοῦτο.

Ἐστὼ βεβαία ἡ ἐθνικὴ πλειοψηφία ὅτι τὸ ζήτημα εὐρίσκειται εἰς χεῖρας ἀσφαλῆς καὶ τιμᾶς καὶ ἡ λύσις αὐτοῦ βραδύει μὲν κατ' ἀνάγκην, ἔσται δὲ ἀσφαλῆς οἷαν ἀπαιτεῖ καὶ ἐπιβάλλει τὸ δίκαιον τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

ἘΞ ἹΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἀνταπόκρισις ἐξ Ἱεροσολύμων πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ἐν Καίρῳ «Αἰὼνα» διαφθεύει ὡς ἀβίσιμον τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰδήσιν περὶ ὑποσηφιστικῆς δῆθεν ὡς τρίτῳ διὰ τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον τῆς Κύπρου τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κυριακοῦ πόλεως κ. Μελετίου Κρονίδου ἡγῆς καὶ ἐν Κύπρῳ ἐθεωρήθη τοιαύτη καὶ ἀναξία δημοσιεύσεως. Μετὰ ταῦτα ἡ ἀνταπόκρισις ἐπὶ γράφεται:

Τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων θὰ ἀναγνωρίσῃ ἂν ἐν ἀντιρροίῳ καὶ ἀντιφασίᾳ ὡς Ἀρχιεπισκοπικὸν Κύπρου τὸν περιβεβλημένον τὴν πλειοψηφίαν τοῦ λαοῦ τε καὶ κλήρον, παρὰ τὴν ἐκ Κηπόλεως ἀσκουμένην πλεισιν. Ἀλλὰ ἡ παρῆταις τοῦ ζητήματος τοῦτου παρακαλοῦν τὴν πρῶτον πολλῶν ὑποθέσεων τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν, καὶ οἱ λόγοι εἶναι τοῖς πᾶσιν εἰδητοί, ἀφοῦ τὴν καθόλου κίνησιν συνέχει εἰς καὶ ὁ αὐτὸς κῆρυξ.

ΝΕΟΣ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΣ ἸΚΑΝΗ ΠΕΙΡΑΝ ΠΕΡΙ

τῆς ἡμετέρας καὶ ἀγοραίας συναλλαγῆς ἐν Αἰγύπτῳ διητηρήσας ἐπὶ ἱκανῶν ἐτη, κίτρος τῆς διηγορίας καὶ ὁμολογῆσιν τὴν Ἀραβικὴν ζήτησιν ἐπὶ ἐν τῇ Κύπρῳ ἐμπορικῇ καταστάσει. Πληροφορία παρ' ἡμῶν.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ ΕΞΩ ΜΕΤΟΧΙΩ τοῦ ὑποδιμερισματος Κυθραίας τῇ π. Κυριακῇ γενομένης συμπλοκῆς μεταξὺ δύο χωρικῶν τοῦ Παρασκευᾶ Χ' Γιακουμῆ καὶ Ὁρέστου Χ' Παναγῆ ὁ δεύτερος νέος μόλις 18 ἐτῶν ἐξαγαγὼν μάχαιραν ἐνέσκηεν ἀπᾶς εἰς τὴν κοιτικὴν χώραν τοῦ ἀντιπάλου του, ὅστις μετὰ μικρὸν κατέπεσεν ἄνους. Ὁ φονεὺς δις εἰς προσαρθῆ εἰς τὸ δικαστήριον ἐπὶ φόνῳ κατηγορούμενος καὶ ἠθωφῆθη ἐλείπει μαρτυριῶν ἐθεωρεῖτο δὲ ἐπιφρόνον στοιχεῖον.

Ὁ φονεὺς μὴ παραθεῖς νὰ φύγῃ ἀνελέγηθη ἐπὶ τῆς ἀστυνομίας καὶ προσήχθη εἰς τὸ Δικαστήριον τῇ π. Τρίτῃ, διατάξαν τὴν προσφυλάκισίν του, ἵνα ἡ προδικασία γένηται τῇ προσεχῇ Τρίτῃ.

ΕΝ ΜΟΡΦΩ τῇ π. Δευτέρῃ εὐρέθῃ νεκρὸς ἐγγυρῶς τις Πανλῆς Γιαννῆ καλούμενος. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἐκείθι ἀγροτικοῦ ἱατροῦ κ. Ν. Μικελίδου ἐνεργήσαντος νεκροῦσαν δ' αἰτίας ὑπῆρξε φυσικὸς.

ΨΕΥΔΗ ΑΝΑΙΣΧΥΝΤΑ εἶναι ὅσα γράφονται ἐν τῇ «Ταβέρνῃ» περὶ παρανόμων δῆθεν προσωπικῶν μεταβολῶν ἐν τῇ Ἑλλήν. Σχολικῇ Ἐπιτροπῇ Λευκωσίας, ἡτις παραμένει πάντοτε ἡ νόμιμος Ἐπιτροπὴ ἢ διαχειριστικὴν τὰ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀνεγνωρισμένα Ἐκπαιδευτήρια τῆς Μέσης Παιδείας τὸ Παγκύριον Γυμνάσιον καὶ τὸ Παρθεναγωγεῖον Φανερωμένης μετὰ τῶν ἄλλων Δημοτικῶν Σχολείων τῶν τε ἀρρένων καὶ τῶν θηλέων.

ΕΚΑΙΚΑΣΘΕΙΣΗΣ τῆς υποθέσεως τοῦ δικαστικοῦ διατάγματος ἐνώπιον τοῦ κ. Προέδρου περὶ προσωρινῆς κατοχῆς τῶν φυσικῶν καὶ χημικῶν ὀργάνων τὸ Διάταγμα μὲν κατέστη ὀριστικόν, ἡ δὲ μήνυσις ἐπὶ παρακοῇ εἰς αὐτὸ ἀπερρέφθη. Κατὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ διατάγματος δηλοῦσθαι ἐφέσεως ἐστῆθη ἡ ἀναστολή τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Διατάγματος, ἡτις παρεχωρήθη. Τὰ ὄργανα θὰ παραμείνωσιν εἰς χεῖρας τῆς νομίμου νέας Ἐπιτροπῆς ὑπὸ ἐγγυρῆσαι προσωπικῆν. Γενομένης καταγραφῆς καὶ ἐκτιμήσεως, ὁμοφώνως, ὡς γράφομεν ἄλλοθι, ἐξετιμήθησαν ταῦτα μέχρι 76 λ.

ΛΕΥΤΗΣ εὐπαιδευτος καὶ ἱεροπρεπέστατος ὁ τέως Πανοσιολογώτατος Μ. Πρωτοσύγκελλος τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἀλεξανδρείας κ. **Χριστόφορος Δαυινλίδης** ἐκ τῶν τῆς ἀκολουθίας τῆς Α. Μακαριότητος κατὰ τὴν δευτέραν εἰς Κύπρον καθόδον αὐτῆς προεχειρίσθη εἰς Μητροπολίτην Σαζώνης (Αἰθιοπίας) ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναφ' Ἀλεξανδρείας. Συγχάρομεν ὀλοφύκως τῷ σεβασμίῳ καὶ ἄριστῳ μεμφορμένῳ κληρικῷ, θεμελιώτερον ὅμως συγχάρομεν τῇ Α. Μακαριότητι ὅτι τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῆς κοσμεῖ διὰ τοιοῦτον ἀρχιερέον.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ τῶν ὀργάνων τοῦ Γυμνασίου καὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν θ' ἀπαντήσωμεν τῷ κ. Ἡλ. Παπαϊωάννου εἰς τὸ προσεχές, δι' ἑλληνικῶν χώρου ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ.

Ο ΑΙΩΝ τοῦ Καίρου γράφει δι κατ' ἄξιν ἀσφαλῆς πληροφορίας, ὅ ἐν Κορινθίῳ Πρεσβυτέρῃ τῆς Ἑλλάδος κ. Γρυπάρης ἐντολῇ τῆς Κυβερνήσεώς του, σαφῶς ἐξήγησεν εἰς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμηνικὸν Πατριάρχην, ὅτι ἡ ἐκλογὴ Ἀρχιεπισκοπικοῦ γενήσεται συμφώνως πρὸς τὰ θέματα ὑπὸ τοῦ Κυπρ. λαοῦ.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐπεφυλάχθη νὰ συνεχίσῃ τὴν ὁμιλίαν του μετὰ συνεννόησιν πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον καὶ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Πρωτοσυγγέλλου.

ΜΑΘΗΤΙΚΟΝ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

Ἡ νόμιμος Σχολικῇ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς τῆς Μέσης καὶ τῆς κατωτέρας Παιδείας ἐν Λευκωσίᾳ θεωροῦσα ἀπαραίτητον τὴν πατρικὴν ἐπαγούρησιν ἐπὶ τῶν ἐκ τῶν ἐπαρχικῶν τῆς νήσου καὶ ἄλλοθεν προσερχομένων μαθητῶν, ἀπεφάσισε τὴν ἰδρυσιν Μαθητικοῦ Οἰκοτροφείου, οὗτος τὴν διεύθυνσιν θὰ ἐμπιστευθῆ εἰς καθηγητὰς παρέρχοντας πᾶσαν ἐγγύησιν ὑπὲρ τῆς ἀγρότης καὶ φιλοσθένους ἐπιτηρήσεως καὶ περιθαλάφσεως ἐμπιστευομένων εἰς αὐτοὺς Ἑλληνοπαίδων.
Παρακάλοῦνται ὅθεν οἱ βουλόμενοι τῶν γονέων νὰ δηλώσωσιν τὴν πρόθεσιν αὐτῶν ὅπως ἀποστελλῶσι τὰ τέκνα των ἵνα γένηται ἐγκαίρως ἡ δέουσα πρὸς διαφύλαξιν τῶν τοῦ οἰκοτροφείου κατὰ τὸν μάλιστα λυσιτελεῖ τρόπον.
Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 8 Ἰουλίου 1908.
(ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ.)
Υ. Γ. Ἀπευθυντέον πρὸς τὸν Γραμματεῖα τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Σταύρον Σταυρινάκην Διευθύνον.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ
“ΝΕΟΣ ΙΜΕΝΑΝΔΡΟΣ,”
ἔξελεσε τῇ π. Τετάρτῃ ἐπιτυχότατα τὴν ἀσπιότατην τρίπρακτον κωμωδίαν
Η ΘΡΑΙΑ
ΛΟΚΑΝΤΙΕΡΑ ΜΙΡΑΝΔΟΛΙΝΑ
καὶ ἤρρεσε πολὺ εἰς τὸ πολυπλήθες ἀκροατήριον.
ΑΠΟΨΕ
ὁ αὐτὸς θίασος θὰ ἐκτελέσῃ
ΔΗΘΕΣΣΕΜΕΝ ΣΩΜΟΔΙΟΝ
ἀσπιότατην, καὶ ἡ καλλιφώνος ἠθοποιὸς καὶ αἰδοῦς Κυρία ΑΘΗΝΑ ΒΡΟΝΤΑ θὰ ψάλλῃ τὴν ὥραιαν μονοδίαν
Η ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ
Γενικὴ εἰσοδος γρ. 4 1/2
Λιὰ τοὺς παῖδας καὶ μαθητὰς » 3

ΛΑΧΕΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΣΑΥΡΟ ΜΑΞΑΣ ΔΕΛΕΦΟΥΤΗΣ
«Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ»
ΥΠΕΡ
ΤΩΝ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΘΥΜΑΤΩΝ
Ἐχόμεν δηλώσει ὅτι πᾶν ἄλλο λαχεῖον εἶναι πρέπει ν' ἀποκλεισθῆ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἑλληνικωτάτης Κύπρου καὶ ἀποκλειστικῶς νὰ ὑποστηρῆθῃ μόνον τὸ λαχεῖον ὑπὲρ τοῦ Ἑθνικοῦ ὕμνου Στέλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων.
Μετὰ τὴν ἐξέτασιν ἐπισημῶν ἐγγράφων βεβαιωθέντες ὅτι τὸ ἀνωθ. λαχεῖον διτιθεταὶ πράγματι ὑπὲρ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ὀδελφῶν διὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπῆς τῶν Μακεδόνων ἐπιτροπῆς προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Θεοκλήτου ἐκ καθήκοντος συσταθῆναι αὐτὸ εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ φιλοπάτριδος Κυπριακοῦ κοινοῦ.
Ἡ Μακεδονία διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν ἀποτελεῖ αὐτὴν τὴν βᾶσιν τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ ἀξίας τῆς ἱστορίας καὶ τῆς ἀποστολῆς του ἐν τῷ κόσμῳ καὶ πᾶσα ὑπὲρ αὐτῆς θυσία χρηματικὴ εἶναι κατ' ἐσχῆρον ἰερὰ καὶ πατριωτικὴ.
Ἐκείνου χρηματίου τιμᾶται 20 γρ. Κερδίζοντες ἀριθμοὶ εἶναι 74.
Ὁ πρῶτος κερδίζει Γ.Δ. 50,000
Ὁ δευτέρος » » 20,000
Δύο ἐφεξῆς » ἀνὰ » 5,000
Ἐἴκοσι » » » 500
Πεντήκοντα » » » 200
Ἐν ὄψι Γ.Δ 100,000
Ἡ ἐκκίβευσις γενήσεται ἀπεύκτως τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1908.
Ἀντιπρόσωπος τῆς ἐν λόγῳ Ἀδελφότητος ἐστάθη ἐν Κύπρῳ ὁ κ. Παναγόπουλος.

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΜΕΓΑ ΧΟΡΟΔΙΑΣΚΑΛΕΙΟΝ
Ὁ γνωστὸς ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ φοιτητικῶν κύκλων κ.
ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ
διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐνα συλλέξῃ συνθέσεις Κυπριακῶν χορῶν ἐπίσθωσεν εὐρείαν αἰθυσαν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς κυρίας Ζωῆς Χ. Ρόσσου κατὰ τὴν ὁδὸν Τριπιδάτω πρὸς ἀδριατικὴν γορῶν Ἑλληνικῶν καὶ Εὐρωπαϊκῶν.
Πᾶσι περὶ τῆς ἀειότητος τοῦ ἀνδρὸς ἐν τῇ χορευτικῇ τέχνῃ καὶ ἀσκήσει εἶσαι κατωτέρα τῆς ἀληθείας.
Διευτρεῖ ἐν Ἀθήναις τὸ μέγιστον καὶ γνωστότατον χοροδιδασκαλεῖον διδάξας καὶ αὐτοὺς τοὺς Ἑλληνας βραβιλλοπαιδας.
Ἡ διδασκαλία του ἐνταῦθεν παρέχει μοναδικὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν χρυσὴν μας νεότητι ὅπως ἐκμάθῃ τοὺς ἐθνικοὺς μας χοροὺς καὶ τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς ἡτις δὲν πρέπει ν' ἀπολεσθῇ.
Ὁ κ. Ἀνδρέουπουλος εἶναι καὶ κάτοχος πτυχίου δι' οὗ ὁ ἐν Παρισίοις Συγγραφεὺς καὶ Καθηγητῆς χοροῦ κ. **Εὐγένιος Ζιρωντέ** συνίστη αὐτὸν εἰς πάντα ἐπιθυμούντα νὰ ἐκμάθῃ τὸν εὐρωπαϊκὸν χορὸν μετὰ τῆς διαβεβαιώσεως ὅτι ταχέως θέλει ἀναδειχθῆ τέλειος χορευτής.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὸ χωρίον Περιστέρων Χρυσόχορος διαθέτει εἰς πλειοψησίαν μέχρι τῆς 15)28ης Αὐγούστου 1000 περίπου καντάρια κεράτια ἀ ποιότητος παραδόντα εἰς Λατίον.
Ὁ βουλόμενος νὰ κάμῃ πρόσφορὰν ἀποταγήτω πρὸς τὴν ἀδελφωτάτων Πλατωναίων Παπαμάρκου ἐκ Περιστέρων πλερῆσυστον ἀντιπρόσωπον τῶν συγγρωτῶν του.
Ἐν Περιστέρων 1)14)8 1908.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΑΙ ΑΜΑΞΙΑ

Οἱ εἰς Μόρρον μεταβαίνοντες ταξιδιωταὶ ἀς ζητήσῃ τὸ **Ξενοδοχεῖον τοῦ Χρ. Καϊοτζίγιάννη** ἐν ᾧ εὐρίσκουσι πᾶσαν περιποίησιν καὶ εἰ θέλοντες νὰ ταξιδεύσωσι περαιτέρω εὐρίσκουσι ἐν αὐτῷ ἀμάξιας ἄριστα διατηρουμένας.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΠΥΡΡΩΙ (ΘΗΛΥΡΙΑΣ)

Παρὰ τὴν ἀμαξίαν ἐν Τηλλυρίᾳ συνίστη **Ξενοδοχεῖον** ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν **«ΠΥΡΡΟΣ ΤΗΣ ΡΗΓΑΙΝΑΣ»** διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ περιποιητικωτάτου καὶ καλλίστου νέου κ. Εὐρωπ. Ἰωαννίδου. Οἱ ταξιδιωταὶ θὰ εὐρίσκουσι ἐν αὐτῷ οἰκογενειακὴν ἑλπίαν περιποίησιν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

ἡ ἐν Λευκωσίᾳ νεοδμητος ὁώρος, εὐάρος καὶ εὐήλιος οἰκία τοῦ κ. Στυλιανοῦ Νικολαΐδου ἐμπόρου κειμένη κατὰ τὴν ὁδὸν Μετοχίου Κύκκου καὶ παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ ἱατροῦ κ. Κ. Αἰμιλιανίδου. Περιέχει δύο μεγάλα ἰσόγαια δωμάτια καὶ δύο μέρη αὐλῆς, μαγειρεῖον καὶ λοιπὰ γρεωδῆ με ἡλιακούς ἀνω καὶ κάτω. Εἰς τὸ ἀνώγειον περιέχει εἰς μεγάλα δωμάτια, ἐν μικρῶν καὶ ἐν μαγειρεῖον. Περιέχει ἀσπύρας καὶ τὸ ἀναγκαῖον πρὸς πᾶσαν ὄδω.
Οἱ βουλόμενοι ἀποταγήτωσαν πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην.

ΤΟ ΑΚΤΑΙΟΝ

Ξενοδοχεῖον νεοδμητον εἰς θέσιν περισπτον ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Κυρηνείας λουόμενον νεκρὸς καὶ ἡμέρας ὑπὸ τοῦ ἰωδίου καὶ τῆς θαλασσίας, αἴρας. Περιπέρις ἀμειπτος οἰκογενειακῆ, διαθερισμὸς παραδείσιος. Διευθυντῆς αὐτοῦ ὁ περιποιητικώτατος κ. **Θεοδ. Παναγιώτου.**

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΚΟΙΝΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Όροι Συνδρομής.

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα ηποχρεωτική.

Έτησίαν εν Κύπρω Σελ. 10
Έξάμηνος » » 5
Έτησίαν εν τῷ ἔξωτερικῷ » 12
Έξάμηνος » » 7

Οἱ λαμβάνοντες τὸν «Κυπριακὸν Φύλακα» μετὰ τοῦ Περιοδικοῦ «Ζήνων» θὰ καταβάλλωσι συνδρομὴν προπληρωτέαν ὑποχρεωτικὴν

Έτησίαν εν Κύπρω Σελ. 14
Έξάμηνος » » 7
Έτησίαν εν τῷ ἔξωτερικῷ » 16
Έξάμηνος » » 8

Αἱ τιμαὶ καταχωρήσεων, πλὴν τῶν νενομισμένων, ὀρίζονται δι' ἰδιαίτερα συμφωνίας.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Τὴν προπαραλθοῦσαν Τετάρτην μέγα πλῆθος εἶχε πλημμυρῆσεν τὰ περί τῶν Σείχουλισλαμάτου μέρη, ἐν ᾧ μένει ὁ ἀνώτατος θρησκευτικὸς ἀρχηγὸς τῶν Μουσουλμάνων. Ἐξεβλήθη εἰς τὸ περιστελλίον τοῦ μεγάρου τοῦ ἐπιμόνου ἀπαιτήσε τοῦ ἀλαλάζοντος πλῆθους, ὁ Σείχουλισλάμης, μετὰ τὸ Κοράνιον εἰς τὴν χεῖρα καὶ τῷ συνοδείᾳ πολλῶν ὀλημάδων, προσεφώνησε πρῶτον τοὺς διαδελωτὰς καὶ κατόπιν ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐξῆς λόγους τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, λεχθέντας διὰ τὴν διακοινωνωθῶσιν εἰς τὸν λαὸν ἐν συνομιλίᾳ τοῦ Σείχουλισλάμη μετὰ τῆς Α. Α. Μ. περὶ τοῦ νέου καθεστώτος.

«Κατὰ τὴν ἀνοδὸν ἡμῶν εἰς τὸν θρόνον—εἶπεν ἡ Α. Α. Μ. πρὸς τὸν Σείχουλισλάμη—καίτοι εἶχον ἡμῖν προαναγγεῖλαι, ὅτι ὁ ὀθωμανικὸς λαὸς δὲν δύναται νὰ ἐπημερήσῃ ἀπολαύων τῆς πολιτικῆς χειραφετήσεως, ἐχορηγησάμεν τὸ Σύνταγμα πρὸς τὸν λαὸν ἡμῶν. Ἡ πρώτη ἐφαρμογὴ τοῦ Συντάγματος κατεδίει τὰς πολιτικὰς ἀρετὰς τοῦ λαοῦ μου.

«Δὲν εἶχομεν καταργῆσεν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ προσωρινῶς ἀναστέλλω αὐτήν. Σήμερον, χάρις τῷ Θεῷ, τοῦ λαοῦ ἡμῶν ὄντος ὀρίμου πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν συνταγματικῶν δικαιωμάτων, προέβημεν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῶν.

«Ἡ ἡμετέρα αὐτοκρατορικὴ ἐπιθυμία εἶνε νὰ ἐξασφαλισωμεν τὴν πλήρη εὐημερίαν τῶν ἡμετέρων ὑπηκόων. Ἐὰν οἱ ἡμέτεροι ὑπηκοὶ ἐπιθυμῶσι τὴν μόνιμον διάρκειαν τοῦ Συντάγματος τοῦτου καὶ ὅπως καταστῆ ἔχρηστος τῆς ἡμετέρας εὐτυχίας, ὀμνύομεν, τὴν χεῖρα φέροντες ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν βιβλίου, τοῦ Κορανίου, καὶ δίδομεν τὴν αὐτοκρατορικὴν ἡμῶν ὑπόσχεσιν, ὅτι τὸ Σύνταγμα τοῦτο θὰ εἶνε ἔδρακα καὶ αἰωνία ἐγγύησις ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Αὐτοκρατορίᾳ. Ἐντέλλομαι σοὶ νὰ διαβεβαιώσῃς τὸν λαὸν μου, ὅτι πόθος καὶ πρόθεσις εἶνε ἡ εὐτυχία πάντων ἀνεξαιρέτως καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ φωτὸς τοῦ δικαίου.

«Ὁ ἀπειρήθιμος κάθωθεν τοῦ Σείχουλισλαμάτου συγκεντρωμένος λαὸς ὑπεδέχθη διὰ φρενιτωδῶν ἐπευφημιῶν καὶ ζητωπραυγῶν τοὺς λόγους τούτους τῆς Α. Α. Μ. Ἀσπασμοί, περιπτώσεις τῶν σημαίων, δάκρυα καὶ παραλήρημα χαρᾶς ἐπηκολούθησαν ἐπὶ ὤρων.

Κατὰ τὴν «Σαμπάν» ὁ λόγος τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου πρὸς τὸν λαὸν τῆς προπαραλθοῦσης Παρασκευῆς εἶχε ὡς ἑξῆς:

«Τίνα μου, ἔστε πεπεισμένοι, ὅτι δὲν θὰ ἀπόσχω ἀπὸ τοῦ νὰ πράξω πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται διὰ τὴν εὐημερίαν σας. Ὅ,τι ἔργασθῶ μετ' ὑμῶν. Νὰ ζῆτε ὡς ἀδελφοὶ σὺν τῇ ἀνεξαρτησίᾳ σας. Ἐμείνα εὐχαριστικὸς ἀπὸ τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν πίστιν, τὴν ὅποιαν εἰδείξατε πρὸς ἐμέ. Τώρα πηγαίνετε νὰ ἡσυχάσετε εἰς τὰς κατοικίας σας.»

Ἐξεδόθη αὐτοκρατορικὸν ἄγγελμα (Χάτι Χουμαγιού), τὸ ὁποῖον ἐξάρει τὴν ἀνάγκην τῆς ἀπολύτου ἰσότητος μετὰ ὑπάντων τῶν κτοίκων τῆς αὐτοκρατορίας καὶ πλήρους προστασίας τῶν δικαιωμάτων των, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ φυσικοῦ δικαίου καὶ τῶν κειμένων νόμων.

«Ἐπὶ τινὰ χρόνον, ὁλοὶ ὁ Σουλτάνος, ἐναντίον τῶν ἡμετέρων προθέσεων, αἱ ἀρχαὶ αὐτοῦ δὲν ἐτηρήθησαν πλήρως ἐν τισὶ σημείοις. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἰθνηότητων κατὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον, ἐκρίθη ἐπάναγκας καὶ ἐπέειχον νὰ ἐπιβεβαιωθῶσιν αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ τοῦ κοινοῦ δικαίου καὶ νὰ καθορισθῶσι λεπτομερῶς τὰ καθήκοντα τῆς Κυβερνήσεως. Πρὸς τοῦτο θεσπίζονται τὰ ἑξῆς:

1) Πᾶς ὀθωμανὸς ὑπηκόος, ἀδιακρίτως καταγωγῆς καὶ θρησκείας, ἀπολαύει ἀτομικῆς ἐλευθερίας καὶ ἰσότητος δικαιωμάτων καὶ παραχωρήσεων τοῦ ἔθνους.

2) Οὐδεὶς ἀνεὺ ἀνάγκης ἀναγνωρίζομένης ὑπὸ τοῦ νομοῦ, ἀνακρίνεται, φυλακίζεται ἢ τιμωρεῖται, χωρὶς νὰ προηγηθῶσιν αἱ νόμιμοι διατυπώσεις.

3) «Τὰ ἔκτακτα δικαστήρια καὶ τὰ ἀνακριτικὰ συμβούλια καταργοῦνται, οὐδεὶς δὲ ἐπιτρέπεται νὰ κριθῆ ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ τῶν ἀρμοσίων δικαστηρίων.

4) Ἐὰν ὁ ἄστυλὸν παντὸς ἀτόμου εἶνε ἀπαράβατον οὐδ' ἐπιτρέπεται ἡ ἐφοδὸς εἰς οἰκογενειακὴν ἐστίν ἢ ἡ κατασκοπεῖα πέραν τῶν ὀρίων τῶν διαγραφομένων ὑπὸ τῶν νόμων.

5) Ἡ ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ἢ ἄλλους οἰουοῦντες ὑπαλλήλους νὰ καταδιώκωσιν ἄτομον, ἐπὶ παραβάσει τῶν κειμένων νόμων.

6) Ὁ ὀθωμανὸς ὑπηκόος ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ταξιδεύωσιν ἐλευθέρως καὶ νὰ προσέρχωνται εἰς ὅσας ἐπιθυμοῦσι συναναστροφὰς καὶ συγκεντρώσεις.

7) Ὁ Αἰ ἐφημερίδες δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς ἐλεγχοῦν πρὸ τῆς ἐκτυπώσεως των. Τὰ γράμματα καὶ αἱ ἐφημερίδες δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραβιάζωσιν ἐν τοῖς ταχυδρομείοις. Τὰ ἐγκλήματα τοῦ τύπου εἰσάγονται καὶ δικάζονται εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια.

8) Ἡ παιδείσις εἶνε ἐλευθέρη.

9) Ὁ ὑπάλληλοι φέρουσι τὴν εὐθύνην τῶν ἀξιοματιῶν καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν των, χωρὶς νὰ εἶνε ὑπεύχρησι εἰς τήρησιν παραγγελλμάτων, ἀντικειμένων πρὸς τοὺς νόμους. (Ὀδεὶς διορίζεται πὰρὰ θέλωσιν.

10) Ὁ μέγας βεζύρης θὰ ἐκλέγῃ ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ κυριάρχου τοὺς νέους ὑπουργοὺς, ἐξαιρέσει τοῦ Σείχουλισλάμη, τῶν ὑπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν.

«Ὡσαύτως θὰ ἐκλέγῃ ὁ βεζύρης τοὺς ἀντιπροσώπους, τοὺς βαλῆδες καὶ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ κυριάρχου, τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐκαστοῦ ἀναλόγως τῆς εἰδικότητος τοῦ κλάδου.»

11) Ὁ ἰσολογισμὸς τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν δαπανῶν αὐτοῦ τῶν τε τακτικῶν καὶ τῶν ἐκτάκτων θὰ δημοσιεύεται ἐξ ἄπαντος ἀπαρραλλάκτως ἐν ἀρχῇ ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους.

12) Τὰ νομοσχέδια θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ὀσονοπέω συγκυλομένην Βουλὴν πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν ὑπαρχόντων διαφορῶν νόμων κατὰ τὰς ἐνεστάσας ἀνάγκας.

13) Ἐπειδὴ ἡ μεγίστη ἰσχύς τοῦ κράτους εἶνε ὁ στρατιωτικὸς δυνάμεις μου, καθ' ἡμᾶς τυγχάνει ὀριστικῶς ἀπαραίτητος ἡ στρατιωτικὴ ἀποκλειστικὴ ἀνάπτυξις καὶ πρόδοσις καὶ ἡ τελειοποίησις τῶν ὀπλων καὶ ἐν γένει τῶν λοιπῶν ἐξοπλισμῶν. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἰδιαίτερα διαταγαὶ διεβιβάσθησαν

Σ. Σ. «Κ. Φ.». Τὸ τελευταῖον τοῦτο ὁ ἀντικείμενον εἰς τὸ Σύνταγμα προὐκάλεσε τὴν παραιτήσιν τοῦ Βεζύρου Σαὲτ Πασᾶ καὶ τὴν ἀντικατάστασιν του διὰ τοῦ Κυπρίου Κιαμὴ Πασᾶ, καὶ οἱ δύο νέοι διαγγέλωσιν ὀριστικῶς ὅτι καὶ οἱ ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν θὰ διορίζονται ὡς καὶ οἱ λοιποί.

εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν. Ἀπαιτοῦμεν τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὑπουργεῖου καὶ τὴν ὑπόβλησιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἡμετέραν ἐγκρίσιν. Προσέτι ἀπαιτοῦμεν νὰ φρονίσθη ἐν ἐνότητι μετὰ τῶν ἐταίρων ἡμῶν περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν μνημονευθέντων ἄρθρων καὶ περὶ τῆς καλῆς διεκπεραιώσεως τῶν ὑποθέσεως τοῦ κράτους.

Εἶθε ὁ Ὑψίστος νὰ δωρηθῆ ὀμνὴν ἐπιτυχίαν.

Τῇ 4 Σεπτεμ. τοῦ ἔτους 1326. (Τύπος τῆς αὐτοκρατορικῆς ὑπογραφῆς).

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπεσταλμένος τῆς περιστεῖς «Πρωίας» ἐπέτυχεν νὰ γείνη δευτὸς παρὰ τῆ Σείχ-ουλ-Ἰσλάμη—πνευματικῷ ἀρχηγῷ τῶν Μουσουλμάνων—εὐθὺς μετὰ τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ ὀρκωμοσίαν τοῦ Σουλτάνου εἰς τὸ Σύνταγμα.

Ὁ Σουλτάνος, εἶπεν ὁ Σείχ-ουλ-Ἰσλάμης, θὰ εἶνε εἰς τὸ ἑξῆς μονάρχης συνταγματικὸς. Εἰς τὰς ἐλευθερίας, αἱ τινες ἐχορηγήθησαν, πρέπει νὰ διακρίνητε τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως. Ἡ ἰσότης μετὰ τῶν θρησκευμάτων ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος. Τὸ πνεῦμα ἄλλως τε τοῦ Κορανίου τὴν ἀναγνωρίζει.

Ἄλλὰ, παρετήρησεν ὁ Γάλλος δημοσιογράφος, ὑπάρχει μετὰ τῶν Μωαμεθανῶν καὶ Χριστιανῶν ἡ διαφορά, ὅτι οἱ πρῶτοι μόνον ἔχουσι δικαίωμα νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς τὸν στρατὸν. Ὅ,τι εἰδέχεσθαι νὰ λείψῃ καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο προνόμιον;

—Βεβαίως καὶ μετὰ χαρᾶς. Μουσουλμάνοι καὶ Χριστιανοὶ ἀνήκουσιν εἰς τὴν αὐτὴν πατρίδα. Ὁφείλουσι ἀμφοτέροι νὰ μετέχωσιν τῆς τιμῆς καὶ τοῦ βάρους τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας!

Εἶδατε τοὺς ἱερεῖς τῶν διαφόρων θρησκευμάτων ἀσπασμένους ἀλλήλους πρὸ τῆς Σαμπάνης Πύλης;

Ἐχαρίεσσα τὸ γεγονός μετ' ἐνθουσιασμοῦ! ἀπήντησεν ὁ Σείχ-ουλ-Ἰσλάμης.

Ὁ ἐν Σέρραις πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Σαχτούρης τὴν ἡμέραν τῆς ἀνακρίψεως τοῦ Συντάγματος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, λησμονήσας τὴν ἰδιότητά του καὶ τὰ καθήκοντά του, ἐξεφώνησεν ἀπὸ τοῦ ἔξωστου πρὸς τοὺς Νεοτούρκους τὸν ἐξῆς λόγον, ὃν χάριν τῆς ἰστορίας δημοσιεύομεν:

«Ἡμερὰ χαρᾶς εἶνε ἡ σημερινὴ δι' ἄπαντας τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ, διότι κατ' αὐτὴν ἐπεράτωθη τὸ γιγάντιον σὰς ἔργον. Ἡδὴ ἀνέτως θ' ἀπολαύσετε τοὺς καρποὺς τῶν κόπων σας Σὰς συγκαίρω εὐκρινῶσιν διὰ τὴν καλὴν διεξαγωγὴν τῆς ὀλης ἐπιχειρήσεως κατὰ τὸν ποσοῦτον ἴσχυον, χωρὶς νὰ χυθῆ οὐδὲ ρανίς αἵματος Ζήτω ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτάνος, ὅστις ἠδούκασε νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸ Σύνταγμα εἰς τοὺς πιστοὺς τοῦ ὑπὸ ἡμῶν, πιστεύω, οὗτοι θὰ προχθῶσιν, ἐπιτυχανούσης τῆς ἰσονομίας καὶ τῆς εὐημερίας. Κ' ἐγὼ, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος, ἐκφράζω τὴν χαρὰν μου καὶ τὰ εὐκρινῆ μου συγκαίρωσιν διὰ τὴν εὐδωσίαν τοῦ σκοποῦ σας καὶ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάγματος, ὑπὸ τὸ ὅποιον θὰ εἶνε εὐτυχίαι ἄπαντες οἱ ὀθωμανοὶ ὑπηκοὶ Ἑλλήνες, ἔστε δὲ βέβαιοι, ὅτι καὶ ἡ ἰστορία θὰ σὰς εὐγνωμονῇ δι' ὅ,τι ἐπράξατε σήμερον. Εὐχόμεθα ὅπως διὰ τοῦ συντάγματος καταστῆ μεγάλη καὶ ἐνδοξὸς ἡ ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία ὅπως ἐκλείψωσι πλεον αἱ κατ' αὐτῆς ἐπιρριπτόμεναι μομφαί. Ζήτω ὁ Σουλτάνος, ζήτω ὁ στρατὸς, ζήτω τὸ Σύνταγμα! Ἡ Ἑλλὰς εὐχαρίστωσας πάντοτε ἐβλεπε τὰς ἐνεργείας σας, μὴ δυναμένη ὅμως νὰ σὰς συντρέξῃ εἰς τὸ ἔργον, ἤρκειτο τρέφουσα συμπάθειαν εἰς τὰ κινήματά σας.»

Περὶ τῶν σχεδίων τῶν μετὰρρυθμίσεων, τῶν προτεινομένων παρὰ τῶν διαφόρων Δυνάμεων, ὁ ἐν Πιραιοῖς Μπαχελδίν, ὀμίλων ἐξ ὀνόματος τοῦ ἀρχηγῷ τῶν Νεοτούρκων Ἀχμέτ Ριζᾶ, εἶπε τὰ ἑξῆς εἰς συντάκτιν τῆς περιστεῖς «Πρωίας»:

Ἀποκρούομεν τὸ ἀγγλορωσσικὸν σχέδιον ὅπως καὶ ὅλα τὰ ἄλλα, διότι ὅπως καὶ τὰ ἄλλα, οὕτως καὶ αὐτὰ θίγει τὴν ἀξιοπρεπείαν μας ὡς καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ κόμματος μας! Ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν μίαν Τουρκίαν ἰσχυρὰν, ἀνεκρίαν καὶ ἀναγεννωμένην.

Τὰ σχέδιά μας ἀπετίλεσαν ἐν θαύμα, διότι μόνον σήμερον παρατηρεῖται ἐν Τουρκίᾳ τὸ γεγονός, ὅτι οἱ Ἑλλήνες καὶ οἱ Βούλγαροι ζῶσιν ἐν συμφορᾷ. Λοιπὸν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ποτὲ ἄλλοτε δὲν παρετήρηθη ἐπραγματοποιήσαμεν ἡμεῖς: μίαν δηλαδὴ τουρκίαν ἀναγεννωμένησαν καὶ ἰσχυρὰν καὶ τοὺς Ἑλλήνας, τοὺς Βούλγαρους καὶ τοὺς Ἀρμενίους βεβίζοντας τὴν αὐτὴν ὁδὸν καὶ λησμονώντας τὰς φυλετικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἐριδὰς των. Ἡμεῖς ἀποτελοῦμεν τὸν ὀθωμανικὸν Σύλλογον «Ἐνωσιν καὶ Πρόδοσιν» ἐπραγματοποιήσαμεν τὴν ἔνωσιν, θὰ πραγματοποιήσωμεν καὶ τὴν πρόδοσιν.»

Τηλεγραφήματα ἐκ Θεσσαλονίκης ἀγγέλωσιν, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῶν Νεοτούρκων Ἐνδέρμης ἐξεφώνησεν ἐνώπιον πολλοῦ πλῆθους συλλελητηρίου λόγον ἐν τῷ ὀπόφ ὑπεστήριξεν, ὅτι κατόπιν τῆς ἀνακρίψεως τοῦ Συντάγματος ἐν Τουρκίᾳ, πρέπει νὰ παύσῃ πᾶσα ζενικὴ ἐπέμβασις.

Κατοπιν τοῦ λόγου τοῦ Ἐνδέρ συνετέθη παρὰ τῶν Νεοτούρκων μακρότατον ψήφισμα, τὸ ὅποιον τηλεγραφικῶς ἀπεστάλη εἰς τὸν Σουλτάνον. Οἱ Νεοτούρκοι ζητοῦσι δι' αὐτοῦ ἡ ὁ Σουλτάνος καταργῆσεν τὴν ἐν Μακεδοσίᾳ χωροφυλακίαν. τὴν διοικουμένην ὑπὸ Εὐρωπαίων ἀξιωματικῶν καὶ τὰς διαφόρους ἄλλας εἰσαχθείσας ἐν Μακεδοσίᾳ μεταρρυθμίσεις.

Ἐσπερὶνὰ τηλεγραφήματα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀγγέλωσιν, ὅτι τὰ νεοτουρκικὰ Κομιτάτα διὰ νέας αὐτῶν προκηρυσίσεως δειλοῦσιν, ὅτι θὰ ζητήσωσι τὴν διάλυσιν τῆς μακεδονικῆς χωροφυλακῆς καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἐν αὐτῇ ὑπηρετούντων Εὐρωπαίων ἀξιωματικῶν.

Εἰς τοὺς καλῶς πληροφορομένους κύκλους τῆς πόλεως ἡμῶν ἐγνώσθη ὅτι τὸ νεοτουρκικὸν Κομιτάτο ἀπίστευτον εἶνε τὸν Σουλτάνον νέον σημεῖωμα δι' οὗ προσκαλεῖ αὐτὸν νὰ ἐκδιώξῃ ἐκ τῶν ἀνακτόρων τοὺς δύο γηραιούς, σωματάρχας Ρεούφ πασᾶν τὸν χάσαντα τὸν ἑνα πῶδα εἰς τὸν ρωσοτουρκικὸν πόλεμον καὶ τὸν Κιρκάσιον Σεφίκε πασᾶν. Ἀμφότεροι οἱ στρατάρχει οὗτοι εἶνε παλαιοτούρκοι, ἔχουσι δὲ ὑπὸ τὰ νεύματα τῶν δυνάτων στρατῶν τῶν ἀνακτόρων, ἀποτελούμενον ἐξ 7 χιλιάδων ἀνδρῶν Ἀλβανῶν, Ἀράβων, Κιρκασίων καὶ τῶν ἀνδρῶν τοῦ Συντάγματος τοῦ ἰππικοῦ ἔργοτροῦ. Οἱ νεοτούρκοι θέλωσιν ν' ἀντικατασταθῇ ὁ στρατὸς αὐτὸς τῶν ἀνακτόρων. Ἄλλ' ὁ Σουλτάνος δὲν δύναται ν' ἀποσπασθῇ αὐτοῦ χωρὶς νὰ ριφικινδυνεύσῃ ὀπραγμοῦ ἐμφυλοῦς τρωμερούς.

Οἱ Νεοτούρκοι ἀπειλοῦσιν, ὅτι ἐὰν παραμείνῃ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐπὶ αὐτοῖς ὁ στρατὸς εἰς τὰ ἀνακτόρα, τὰ λοιπὰ στρατεύματα ἐν τῇ πόλει μετὰ τῶν 30,000 ἀνδρῶν τῆς Τακτάτσης θὰ βεβιδωσι κατὰ τῶν ἀνακτόρων. Ταῦτα λέγονται εἰς στενὸν ἀλλὰ καλῶς πληροφορημένον κύκλον.

Οἱ εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Ταξίμ ἐξωματικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὀκείσθησαν εἰς τὸ Σύνταγμα ἐνώπιον πολλοῦ πλῆθους Χριστιανῶν καὶ Τούρκων, παρισταμένων πολλῶν δημοσιογράφων, τοὺς ὀποῖους οἱ ἀξιωματικοὶ ἐνηγκαλίσθησαν ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Στοιχειαστικὴ διαδήλωσις ἐγένετο κατὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ Χασάν Φεχμὴ-πασᾶ παρὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ θωρηκτοῦ «Χαυμδιε», τοῦ πρότερον ἡμερῶν ἐπανακάμψαντος ἐκ Σάμου, μὴ συναινούστος εἰς τὸν παροπλισμὸν αὐτοῦ. Διὰ τὴν ἐναγύστωσιν τὰς κατὰ τὸ ὑπουργοῦ τούτου ἐνεργείας τῶν Νεοτούρκων, ἡ γυροβόλησιν ὑπὸ τὰ ἀνακτόρα τοῦ Γιλδίζ, ἀπειλοῦντες νὰ βομβαρδίσωσιν αὐτὰ, ἐν ἡ περιπτώσει δὲν ἐξιδιώκετο ὁ ὑπουργὸς ὅστις ἐκ τούτων ὀλων ἐπαύθη ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Κ. Γ. ΡΩΣΣΟΥ ΚΑΙ ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ποιοῦμεν γνωστὸν πρὸς τοὺς Κυρίους Ἐπιτρόπους Σχολείων, τοὺς κ.κ. Διδασκάλους καὶ ἄπαντας τοὺς περὶ τὴν παιδείαν καὶ τὰ γράμματα ἀσχολουμένους ὅτι εἰς τὸ ἡμετέρον Βιβλιοπωλεῖον ἐκομίσθησαν νέαι καὶ πλουσιώταται συλλογαὶ Βιβλίων διδασκτικῶν, Λεξικῶν διαφόρων γλωσσῶν, Μέθοδοι πρὸς ἐκμάθησιν πάσης εὐρωπαϊκῆς γλώσσης.

Ἐκκλησιαστικὰ βιβλία τὰ ἄριστα, Κατορίαι, Λαϊκὰ μυθιστορήματα, καὶ διάφορα συγγράμματα ἐπιστημονικὰ. Ἀπαντᾶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς ὄν ἡ ἀσυνωγνιστος εὐθηνία ἐχαρακτήρισεν τὸ Βιβλιοπωλεῖον τοῦτο.

ΚΗΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

Τὸ ἡμετέρον κηροπλαστεῖον παρέχει κηρία χονδρικῶς καὶ λιανικῶς κατὰ λόγον τῆς ποιότητος αὐτῶν εἰς τιμὰς εὐθηνότατας.

Ὅσοι δὲν συνλλάγησαν μετ' ἡμῶν ἐστώσαν βέβαιοι ὅτι θὰ πεσοῦσιν περὶ τῶν ἀνωτέρω ἐκ πείρας προσωπικῆς.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 1 Αὐγ 1908.

Κ. Γ. ΡΩΣΣΟΣ ΚΑΙ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Οἱ ὑποπαινόμενοι κληρονόμοι τοῦ μακαρίτου πατρὸς ἡμῶν κ' Μιχαὴλ Χριστοφίδου δηλοῦμεν ὅτι οἱ ἔχοντες οἰονδήποτε λογαριασμὸν μετὰ τοῦ μακαρίτου πατρὸς αὐτοῦ δέον ν' ἀπευθυνθῶσι πρὸς τὸν ἀδελφὸν καὶ συγκληρονόμον ἡμῶν κ. Κωστῆν κ' Μιχαὴλ, ὅστις ἀνέλαθεν αὐτὸ δι' ἰδίον λογαριασμὸν του.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 30 Ἰουλίου 1908.

Ροζάνδρα Χ. Πιερίδου Γεώργιος κ' Μιχαὴλ.

Ποῖα γνωστὸν πρὸς τοὺς πελάτας καὶ ὀπωσῶντες συναλλασσόμενοι μετὰ ὁ κατὰ τὴν ἐπιπέδον τοῦ μακαρίτου πατρὸς μου κ' Μιχαὴλ Χριστοφίδου ὅτι ἀνέλαθεν αὐτὸ δι' ἰδίον λογαριασμὸν καὶ εἰ ἔχοντες οἰονδήποτε λογαριασμὸν πρὸς αὐτὸν δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς ἐμέ.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 30 Ἰουλίου 1908.

Κωστῆς κ' Μιχαὴλ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιεῖται τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι ὁ μόνος ὀγραφεὴς καὶ δικαιοῦχος ὀν βερεσίδων τοῦ πτωχεύσαντος Κακολλῆ Θεοφανίδου Πογιατζῆ ἐν Λευκωσίᾳ εἶνε ὁ κ. Κ. Χριστοδούλου ἔμπορος ἐκ Λευκωσίας.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 29/11 Αὐγ 1908

Οἱ σύνδικοι Α. Κυριακίδης Π. Γ. Χριστοφίδης

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ</